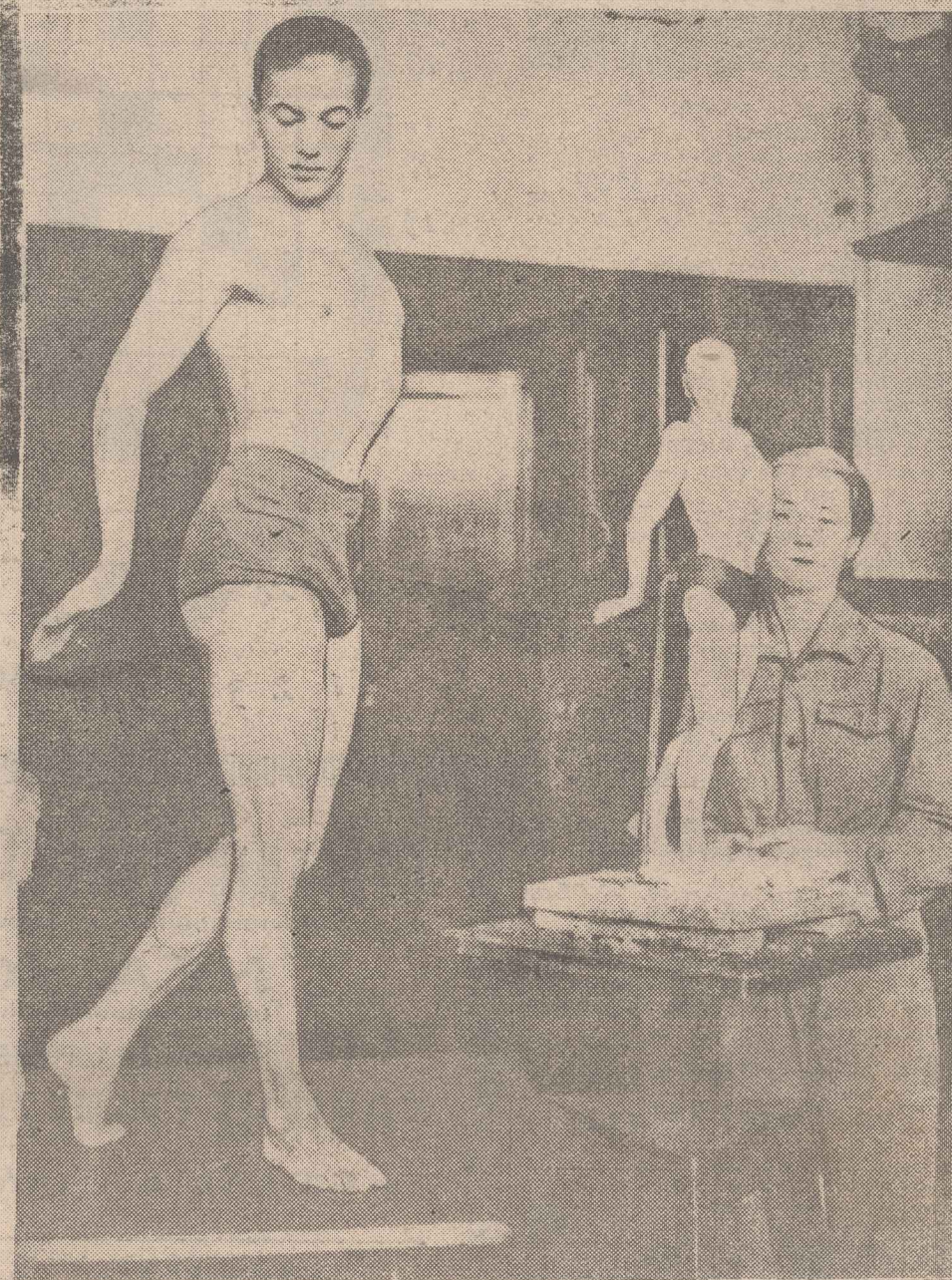
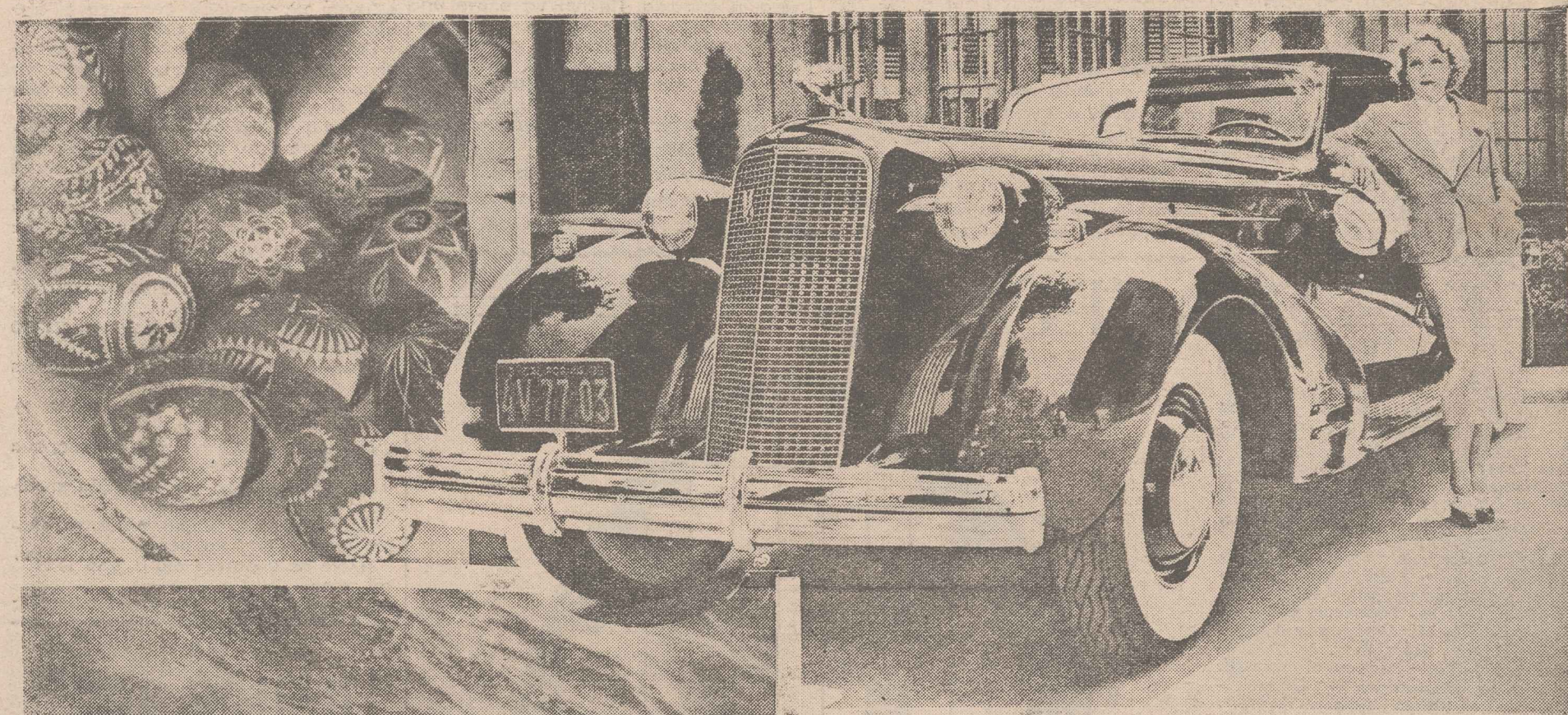


ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
=== ΡΕΠΟΡΤΑΖ ===
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ



ΕΙΣ ΤΗΝ ἈΝΩ ΣΕΙΡΑΝ (Ἀριστερά): Τὰ πασχαλινὰ αὐγά εἰς τὴν Γερμανίαν δὲν εἶνε μόνον κόκκινα. Εἰδικοί διωτέχναι ζωγραφίζουν σ' αὐτὰ ἐνα σωρὸ ὥρα αἰδέα καὶ τὰ πούλουν τὸ πρωὶ τῆς Ἀναστάσεως ἔξω ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας. Δεξιά: Ἡ μεγάλη ἡθοποιὸς τῆς ὁδοῦ Μαρλέν Ντρίτριχ ἀναπαύεται εἰς τὴν περιήφιον λουτρόπολιν τοῦ Μαιάμι. Εἰς τὴν φωτογραφίαν: Ἡ διάσημος καλλιτέχνις κοντὰ εἰς τὸ θαυμάσιον αὐτοκίνητόν της. Εἰς τὸ μέσον: Ὁ Ἰταλὸς Πρωθυπουργὸς εἶνε ὡς γνωστὸν θανατικὸς σπόρτασμα. Πρὶν ἡμερῶν πῆλκε τὸ θαλάσσιον λουτρό του εἰς τὸ Βιάτζο ὅπου ἐπῆγε νὰ ἀναπαυθῇ δι' ὀλίγας ἡμέρας. Εἰς τὴν εἰκόνα φαίνεται ὁ Ντοῦλος καλυμδὼν. Εἰς τὴν κατ' ὡς σείραν (Ἀριστερά): Ἀτελείωτοι εἶνε αἱ προετοιμα-

σάι διὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Στέψης ποὺ θὰ τελεσθῶν εἰς τὸ Λονδίνον. Ἀντὶ-ρω: Οἱ ἄνδρες τῆς φρουρᾶς τῶν ἀνακτόρων τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, φέροντες τὰς ἀρχαιοπρεπεῖς στολὰς των, κάμνουν μίαν δοκιμαστικὴν παρέλασιν. Ὡς γνωστὸν, οὗτοι πρόκειται νὰ συνοδεύσουν τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸν ΣΤ' μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Οὐενσντμίνστερ. Δεξιά: Εἰς τὸ περίπτερον γλυπτικῆς τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων θὰ ἐκτεθῶν ἔργα τῆς διασημοῦ γλυπτρίας Ρενέ Ζέν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἡ καλλιτέχνις ἐνώπιον ἑνὸς μικροῦ ἀγάλματος της καὶ παρ' αὐτὴν τὸ μοντέλλο της ὁ πρῶτος χορευτὴς τῆς γαλλικῆς Ὀπερας Λουὶ Λεμουλέν.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ



ΑΘΗΝΑΙ
1
ΜΑΪΟΥ
1937

Τιμή δραχ. 2
Αριθ. φύλ. 39

Π
Ε64



—Κατὰ τὸ ἐφετεινὸ καλοκαίρι μερικοὶ καλοὶ ὑπαίθριοι κινηματογράφοι θὰ ἀνεβάσουν ἔργα διὰ πρώτην φοράν, δὲν θὰ περιορισθοῦν δηλοφῇ εἰς ἐπὶ ποναλῆψεις τῶν φίλμ, ποὺ ἐπαίχθησαν τὸν χειμῶνα.

—Τὰ βλέπεις, ἀντρούλι μου ; Τώρα
τὴν ἀνοίξῃ ὁκόμη καὶ τὰ δέντρα φεροῦν
κανούργιο φόρεμα.
—Ναί, ἀλλὰ τὸ φτιάχνουν μόνα τους.

—Δεσποινίς, μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ οὖς
προσφέρω τὸ ἀλεξιπῦρ μου ;

— «Α, ωραία ! Ἐπὶ τέλους μποροῦμε
νὰ τὰ πουλήσουμε γιὰ νὰ πάρουμε και-
νούργια !

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

— Δὲν σὰς λέω ψέμματ'· χριστιανοί!
ἄρχισε νὰ φωνάζῃ ὥρᾳ μὲ λυπντερή

Μία αντίσπερνη γωνία γ

αφικού ἀθηναϊκοῦ κήπου
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕ
ΕΠΙΜΟΡΦΙΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ Κ

Αλλά να ξοφνικά καθώς είχε σκοτει-
(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 14ην ΣΕΛΙΔΑ)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ADPFA L. Thnd

18.08.85

39045

APR 19 1964

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΑ ΠΑΡΑΘΕΑ

ΕΝΤΟΜΟΦΑΓΙΑ

“Ένα γερμανικό περιοδικό αναφέρει περίεργα πράγματα για την έντομοφαγία. Αποκαλύπτει, δηλαδή, ότι υπάρχουν έντομα τα οποία καταλλήλως μαγειρεύονται, παρέχουν θρεπτική και πλούσια τροφή για τον άνθρωπο. Το ίδιο είχαν υποστηρίξει και παλαιότεροι διάφοροι σοφοί επιστήμονες, αλλά κανείς δεν ήθελε να τους άκουση. Μερικοί απ’ αυτούς μάλιστα έφαγαν κι’ όλος έντομα, για ν’ αποδείξουν την θρόβητά των (αυτονομία τους) !

“Ο περίφημος αστρονόμος Λούλανδ μάζευε από τὸν κήπο του κάμπιες και τις έτρωγε για... στομαχικό ! Μία κυρία, μάλιστα, που τον είχε καλέσει σὲ γεύμα, αναγκάστηκε νὰ τοῦ σερβίρη ἕνα καλάχι κάμπιες για... όρντεν ! “Ο Λούλανδ υποστηρίζει συγκεκριμένα ότι οί άράχνες έχουν γένοσι καρυδιού και οί κάμπιες γένοσι... άμυγδάλοι !

Οί θλαγγεῖς τοῦ Περσὶ θεωροῦν ὡς πολυτέλες φαγητὸν ἕνα εἶδος μεταξι-σκάλλων που τὸν ονομαζοῦν ασαντί-λιον. Επίσης οί εὐρωπαικοὶ τῆς Βραζιλίας τρώνε με ξειραιτική εὐχαιρίστητι τὴς κάμπιες «Μιαμπος» !

“Ορίστε, όμως, και ἐπιστημονικότερες γνώ-μες σχετικές με τὴν έντομοφαγία: Σ’ ἕνα συνέδριο έντομολόγων, που συνεκλή-θη στὸ Παρίσι τὸ 1887 καὶ τοῦ ὁποῖου οί ἀνακοινώσεις ἐδημοσιεύθηκαν σὲ ὅλες τὴς ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας, ἡ... κατα-ρίδα συνειστέθη ὡς ξειραιτική τροφή, με τὴν προϋπόθεσι νὰ μαγειρευτῇ ὡπως πρέπει ! “Αν θέλετε νὰ μάθετε καὶ τὸν τρόπο τοῦ μαγειρέματος, ὁρίστε τὸν : “Παίρνουμε ἀρκετὲς κατασπίδες, τὴς κο-παίνουμε σ’ ἕνα γουδί, τὴς κοσκινίζουμε μετὰ καὶ τὴν σκόνη τους τὴν βράζουμε. Για ἑλασρά σούπα, τὸ βράσιμο γίνεται με νερό. Για πεχεῖα, ὁμως, με βούτυρο. Καὶ σὲς δύο περιπτώσεις ἡ γεύσις τῆς σούπας εἶνε ἐξαιρετική καὶ ἀρέσει καὶ στὸν πι... μίεζο άνθρωπο !

Τὸ γερμανικὸ περιοδικό, ποὺ ἀναφέρει τὰ παραπάνω ἐξωφρενικά πράγματα, δὲν κάνει, ὡστόσο, λόγον ἀν ἐπεχείρησε ποτὲ κανεὶ, νὰ φτιάξη... «κατασπιδόσουπα» !

Τὸ δεικνύοντὸν τοῦ Σωκράτους

“Ενῶπιον ἑνὸς τῶν εἰρηνοδοκίμων τοῦ Λονδίνου, ἐδίδακτον τὴν παρελθούσαν ἐ-δομάδα εἰς “Ελλάην τὸν κατανύγνιν, ὁ-νόματι Σωκράτης Νίττις ἐφευρέτης... τοῦ δεικνύοντὸν ! “Ο Νίττις εἶνε μηχανικός τριάντου ἐτῶν περίπου καὶ πρὸ τινος συνεδάσθη μετὰ τινος Γερμανίου “Ισοκι, ἐμπόρου δαντελίων καὶ κεντημάτων εἰς τὸ Λονδίνον ὅπως τοῦ παραχωρήρη τὸ προνόμιον ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δεικ-νύοντὸν.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

“Ο “Ισοκι ἔδωκεν εἰς τὸν Νίττι 750 λί-ρες διότι ὁ Νίττις δὲν εἶχεν, ὡς ἔλεγε, τὸ ἀπαιτούμενον χρέμα πρὸς τελειοποι-ποίησι τῆς ἐφευρέσεως του. “Ενῶπιον τοῦ διακηρύχου ὁ “Ισοκι κατέθεσεν οἱ εἶδε μίαν φορὰν μόνον τὸ δεικνύοντὸν καὶ τὴν Ἀπευργίαν του, ἀλλ’ ὁ ἐφευρέτης δὲν τοῦ ἐπέτρεψε γὰρ ἰδὴ καὶ τὴς Ἀπευργείας του. “Ο Νίττις ἐξ ἄλλου κατέθεσεν ὅτι οὐ μόνον τὸ δεικνύοντὸν ἀνεκάλυψε, ἀλλὰ καὶ ἔναν νέον τύπον ἀεροπλάνου. Τὸ δικαστήριον παρέπεμψε τὸν Νίττι ἐ-νώπιον τοῦ κακοφυγιοδικείου, ἀλλὰ προ-σφυνῶς τὸν ἄφικεν ἐλευθερον ἔναντι ἐγγυήσεως.

Στὸ περιθώριο τῆς ἱστορίας

ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

15.000.000 λίρες γιὰ πασχαλινὲς ἐκδρομές. — Τὸ αὐτὸ τοῦ Τσάρου. — Φιλιά μετὰ τὸ μεροκάματο. — Γιατί τρῶμε πολὺ τὸ Πάσχα κλπ.

Τὰ ρητὰ τῆς Γραφῆς σὲ αὐτὰ

“Ο Τσάρος “Αλέξανδρος Β’ ἐπρόφε-ρε κάποτε στὴ Βασίλισσα Βικτωρία τῆς “Αγγλίας, γιὰ πασχαλινὸ δῶρο, μίαν φω-λιά μετὰ αὐτὰ, ποὺ σὺζεται ἀκόμη. “Η φωλιά εἶνε ἀπὸ ἄσπιμ, ἐνὸς τὰ αὐτὰ πα-ριστάνονται μετὰ μαργαριτάρια. “Ο ἀργυ-ραιοχρὸς τῆς αὐλῆς τοῦ Τσάρου χρειά-στηκε πολλῶν χρόνων δουλειὰ γιὰ νὰ ἀποτελειώσῃ αὐτὸ τὸ κεμήλιον.

“Ο ἴδιος χρυσοχὸς ἐφτίσας γιὰ τὸν “Αλέξανδρο Γ’ ἕνα μεγαλοπρεπέστατο αὐτὸ, μετὰ ἀσπρὸ σμάλτο ἀπ’ ἔξω καὶ ἀπὸ μέσα χρυσάφι. “Οταν ἀνοιγῇ, φαίνεται μίαν ὑπερροχὴ χρυσῆ κορώναν καὶ μέσα στὴν κορώναν ἕνα μικροῦστικο ρουμπίνι αὐτὸ.

“Οί λαοὶ τοῦ Βορρὰ διατηροῦν τὴ συ-νήθειαν τῶν αὐτῶν τοῦ Πάσχα ἀπὸ τὴν ἐ-ποχὴ τῆς εἰδωλοκατερίδας. Τότε γίνονται μίαν γιορτῇ, τὴν ἴδια ἐποχὴ ποὺ γιορτάζει-με ἐμεῖς τὸ Πάσχα, πρὸς τιμὴν μιᾶς θεᾶς, τὴν ὁποῖαν θεωροῦσαν ὡς προσομοιωτή-σι τῆς Πολυτῆς “Αυγῆς. “Τὸ φῶς τῆς ἡμέ-ρας καὶ τῆς ἀνοίξεως. Τὸ αὐτὸ ἦσαν τὸ σύμβολο τῆς γιοιότητος.

“Στὴ Γερμανία καὶ στὴ Νότια “Αγ-γλία τὰ παιδιά γυρίζουν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα στὰ διάφορα σπιτία, ζητῶντας αὐτὰ. Τὰ αὐτὰ ἀπὸ ἐραστοῦν, ἐά-φονται με λογιῶν-λογιῶν χρώματα, ὀνό-ματα καὶ παραστάσεις.

“Στὸ Κέντ τῆς “Αγγλίας σὺζεται μίαν συνήθειαν ἀπὸ 800 χρόνων. Δύο ἀδελφές ποὺ ζῶσαν ἐκεῖνα τὰ χρόνια καὶ ἦσαν κολλημένες ἀπὸ τὴ μέση, αὐτὴς τὴς Σια-μαῖς ἀδελφές, πρὶν πεθάνουν γάριον ὅλη τους τὴν περιουσία γιὰ ν’ ἀγορά-ζονται κάθε Πάσχα αὐτὰ, ποὺ καὶ γὰρ καὶ γιὰ τοὺς φτωχοὺς. Τὰ γλῶκα γίνονται ἀκόμη μετὰ τὴν εἰκόνα τῶν δύο ἀδελφῶν καὶ μοιράζονται στοὺς φτωχοὺς τὸν γύ-ρω χωρίον.

“Στὸ Χάλλαντ ἔχουν τὴ συνήθειαν κά-θε Πάσχα νὰ κλωτοῦν κατὰ σιδηρένιες μηχανοκλῆς μετὰ μύρα. “Αὐα τελειώσῃ αὐτὸ τὸ περίεργον φούτ-μπάλ, ὅσοι ἔλα-θον μέρος, τρῶνε πῆττες ἀπὸ χοιρινὸ κρεμ.

“Στὸ Λονδίνο, στὴν ἐκκλησία τῆς “Αγ-γίας Μαρίας, μαράζονται στοὺς ἐκκλη-σιαστικὸν αὐτὰ, ἐπὶ αὐτὰ ὅποια εἶνε γραμμένα, μετὰ χρωματιστα γράμματα, διάφορα ρητὰ ἀπὸ τῆς Γραφῆς.

“Στὴν “Αγγλία τὰ ἔξωδι, γιὰ τὴς ἐκ-δρομῆς τοῦ Πάσχα, ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε καλὸς, ὑπολογίζεται ὅτι ξεπερνοῦν τὰ 15.000.000 λίρες.

“Στὸ ἀγγλικὸ χωριὸ Τάττινι, τὸ Τρίττον τὸ Πάσχα, δύο ἄνδρες δια-

λέγονται γιὰ νὰ φιλήσουν ὅλες τὴς γυ-ναῖκες τοῦ χωριοῦ.

“Μέσα σ’ ἕνα αὐτὸ ποὺ δόθηκε γιὰ δῶρο στὴ μεγάλη κόρη τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ’ φρικτὸν ἕνα κοῦκος ρολογιὸ ποὺ μπορούσε νὰ παῖξῃ δώδεκα ἄριες.

“Στὸ Φέρνερ, οἱ νοκοκυρὲς φτιάχνουν τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ ἕνα πιετὸ μετὰ γυ-μὸ σῶκαν καὶ ἄλλα ὀλικά. Τὸ σῶκο συμ-βολίζει τὸ δένδρο ποὺ κρεμάστηκε ὁ “Ι-ούδας, ἡ Ἰσραήλ καὶ τὰ μακαρρικά τὰ μύρα καὶ τὰ γαυρόφλλα τὰ καρφὰ τὸ Τσαρῶ.

“Τὸ καλύτερον πασχαλινὸ αὐτὸν δα-ρῆθηκε κάποτε σὲ μίαν Παριζιάναν ἡθο-πόων. Θραυστά κεντημένα, εἶχε ὕψος 10 ποδῶν. Στὸ ἐσωτερικὸ ποὺ ὑπῆρχε ἕνα ὠραῖο μικρὸ ἀμάξι μετὰ δύο ἀλογακία καὶ τὸν ἀμάξι.

“Ρεκλάμα διὰ τῆς κλοπῆς

“Πρὸ τινος ἡμερῶν, ἕνας κοσμημα-πολὺς τῶν Παρισίων ὑπῆρξε θύμα κλο-πῆς. Δύο τοιμολοὶ ληστεύονται, ἐφαρμό-ζοντας τὴν μέθοδον “Ισπάξ καὶ ὁποῖον ἐξ-ἔθραυσαν τὴν προθήκην τοῦ κοσμημα-πολίου καὶ μετὰ ἀστροπία

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ
ΕΝΑΣ ΣΚΥΛΛΟΣ
ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ...

Το αστυνομικό λυκόσκυλο που
κατηνορήθη ότι απέπειρε να
οκοτώσει κάποιον...

Η ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Μία πολύ περίεργη καταδική εις θάνατον εξέδωκε η έτελεσθη αμέσως την περασμένη εβδομάδα εις τὸ Μοναχικόν, μίαν κομμοτολίαν παρὰ τὴν Ν. Υόρκην. Ἐνα περίφημο λυκόσκυλο τῆς αστυνομίας, τὸ ὅποιον εἶχε προσφέρει πλείστας δαπνερσίας κατὰ τὸ παρελθόν, κατεδικάσθη εἰς θάνατον μετὰ τὴν κατηγορίαν τῆς ἀπειρίας φόνου. Κατόπιν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη ἦτο υπερβολικὴ καὶ δὲν ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ἡ τοῖς ὅμως πλέον ἀργά, διότι ἐν τῷ μεταξύ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις εἶχεν ἐκτελεσθῇ εἰς τὴν αὐτὴν τῆς αστυνομίας.

Ὅταν ἦλθεν ὁ μηνυτὴς Ραϊμούντ Φρέντερικ, εὐρήκε τὸν περίφημον λυκόσκυλον νεκρόν. Καὶ ἐξέφρασε τὴν στενοχωρίαν του πρὸς ἐξιάσθησαν τὸσον πολὺ νὰ τὸ κατεδικάσουν καὶ νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἀπόφασιν χωρὶς νὰ περιμένουν τὴν ἔλευσιν του, ἀφοῦ μία νέα καταδίκη τοῦ θά ἤμπορεσε νὰ τὸ σώσῃ.

Τὸ λυκόσκυλο αὐτὸ, ὁ Ντόλφ, ὅπως ἐλέγγετο, εἶχε προσφέρει πολυτίμητα ὑπηρεσίας κατὰ τὰ πρόσφατα παρελθόν εἰς τὴν αστυνομίαν. Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητά του συνελήφθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην δεκάεξι σαρρὲς ἐπικινδυνὸι κακοποιοί. Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ ὁ δικαστὴς Μύερς ἠθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρότητα πρὸς τὸν νόμον. Βασίζοντας λοιπὸν εἰς τὰς πρώτας καταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ τὰς ἀνακρίσεις, διάταξε τὴν σύλληψιν τοῦ σκύλου, τὸν ὅποιον ἐδίκασεν αμέσως καὶ κατεδικάσεν εἰς θάνατον. Ἡ ἀπόφασις, ὅπως εἰπαμεν, ἐξετελέσθη αμέσως εἰς τὴν αὐτὴν τῆς αστυνομίας.

Μὰ τί εἶχε καίμει τὸ καυμένο τὸ σκυλὶ διὰ νὰ τὸ κατεδικάσουν εἰς θάνατον; Εἰς τὴν πραγματικότητα, τίποτε τὸ σοβαρόν. Μόνον ὅτι τὰ γεγονότα ἐξετέθησαν ἔπειτα πρὸς μὴν ἐξορκωμένα εἰς τὴν δικαστὴν πρὸς ἐξέδωκε τὴν αὐστηροτάτην ἐκείνην ἀπόφασιν.

Εἰς μίαν αὐτὴν διπλὰ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ αστυνομικοῦ Τζῶν Χάντερ, ἀποκρίτου τοῦ σκύλου, ἐπαύσαν ἑκατὸν παιδιὰ, τὰ ὅποια, ὅπως ἐκάλουν συχνά, ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ντόλφ διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ παιχνίδια τῶν.

Μὲ ἕνα πῆδημα ὁ Ντόλφ ἐπέρασε τὸν μακροτόπιον καὶ εὐρήθη εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ διπλανοῦ σπιτιοῦ, ὅπου ἐπαύσαν τὰ παιδιὰ. Ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ἐπαίεζε μαζί τῶν. Ἐπειτα ὅμως φαίνεται ὅτι ἐκούρασθη καὶ ἠθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπὶν τοῦ κυρίου του. Τὰ παιδιὰ ὅμως δὲν ἐννοοῦσαν νὰ τὸν ἀφήσουν καὶ ὄρμησαν νὰ τὸν τραβοῦν ἀπὸ τ' αὐτὰ καὶ τὴν οὐραν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ντόλφ τοῦ ἄρεσαν αὐτὸ τὸ νέον παιχνίδι. Ἐπειτα ὅμως κατελήφθη ἕξ ἀνυπομονήσας καὶ ὄρμησε κατὰ τὸν παῖδιον, τὰ ὅποια καὶ ἀνέτρεψε, χωρὶς ὅμως νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν φοβερῶν ὀδόντων του. Καὶ ἐλευθέρως ἐπὶ ἐπὶ τὴν ἀλυσίδα τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια καὶ δὲν εἶχαν πάλιν ἀπολύτως τίποτε, ἀλλὰ μόνον τραυματίαν, ἀφῆλθον τὰ συμβαίνοντα κατὰ τρόπον πολὺ διαφορετικόν εἰς τὸν μηχανικό Φρέντερικ, πατέρα ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, ὁ ὅποιος ἐπέπεσε νὰ καταγγείλῃ τὸ γεγονός εἰς τὴν αστυνομίαν.

Αὐτοχρῶς, ὁ δικαστὴς Μύερς, θέλων νὰ δώσῃ ἄμεσον ἰκανοποίησιν εἰς τὸν μηχανικόν, ἔπευσε νὰ δικάσῃ τὸν σκύλον μετὰ τὴν γινώσθη ἀστυροτότητα.

Καὶ ὀλίγον ἀργότερα, ὅταν ὁ μηχανικός, ἀφοῦ ἔμαθε ὅλην τὴν ἀλήθειαν, προσήλθε πάλιν εἰς τὴν αστυνομίαν διὰ νὰ ἀνασκευάσῃ τὴν πρῶτην του καταθέσιν, δὲν εὐρήκε παρὰ τὸ πτώμα τοῦ ἀτυχοῦς Ντόλφ, πρὸς ἔπεισε θύμα ἑνὸς πολὺ εὐσυνειδήτου δικαστοῦ.



—Γκαρόνι, πάρε σὲ παρακαλὼ τὴ σοῦ-πα τοῦ κυρίου, γιατί θέλω ν' ἀκούσω τὸ βιολί.

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΖΩΟ
ΤΟ ΑΛΟΓΟ

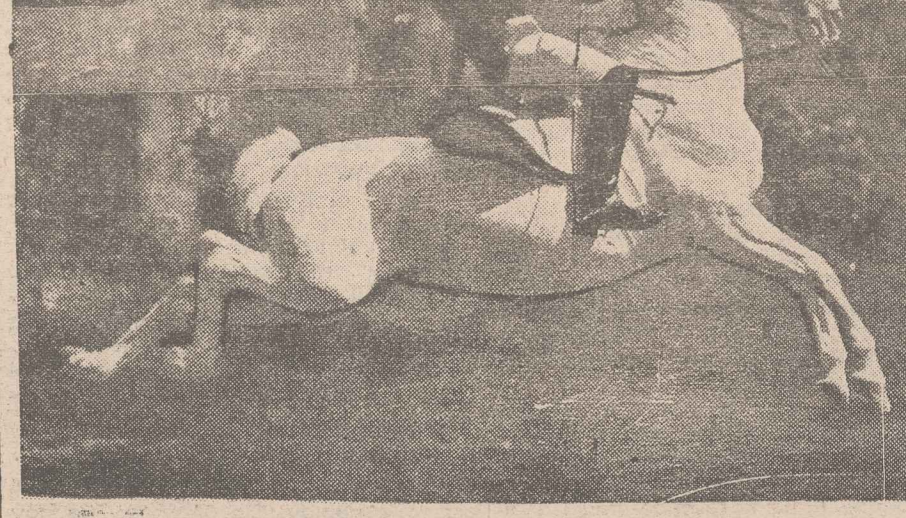
Ὁ πιστὸς σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου στὴν εἰρήνη καὶ στὸν πόλεμο

Ὁ σκύλος καὶ τὸ ἄλογο θεωροῦνται οἱ δύο καλύτεροι φίλοι τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς ἀναμφισβήτητως, τὰ δύο εὐγενέστερα ζῷα. Θὰ μιλήσουμε ἄλλοι φορὰ γιὰ τὸν πρῶτον καὶ δὲν ἀσχοληθούμε σήμερον μετὰ τὸ ἄλογο, ποῦ ὁμοίως τὸν ἀνθρώπον εἰς τὰς ἀγροτικὰς ἐργασίας, στίς μεταφορὰς καὶ τὸν ὁδηγῇ εἰς τὴν νίκην ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν.

Τὸ ἄλογο εἶνε σήμερον ἐξαπλωμένο εἰς ὅλην τὴν κοσμίαν, ἐν ταῦτοις μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶνε κυρίως εὐρωπαϊκὸ ζῷον, ἐφ' ὅσον τὸ ἥμισυ ὅλων τῶν ἄλλων τῆς γῆς εἶναι εἰς τὴν Εὐρώπῃ. Φαίνεται ὅτι προῆλθεν ἀρχικῶς ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν

γῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴ μυθολογία τὸν ἐκπρόσωπον τῆς ὁρμῆς τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, τῶν ποταμῶν, τῆς γαλῆς βροχῆς, τῆς πύλης ποῦ ἀναβλύζει ἀπὸ τοὺς βράχους καὶ γι' αὐτὸ τοῦ ἔδωσαν τὰ φτερά καὶ τὸ ὄνομασαν Πήγασον.

Ὁ Πήγασος, ὁ ὅποιος ἔγινε καὶ τὸ σύμβολον τῆς ἐμπνεύσεως τῶν ποιητῶν καὶ τῶν καλλιτεχνῶν, τοὺς ὁποίους μετὰ τὰ φτερά τοῦ ἀνεβάζει εἰς τὰ οὐράνια. Ἐκτός τῶν διαφόρων καλλιτεχνῶν ποὺ ἠσυχολοῦσαν μετὰ τὸ ἄλογο, ἡ Παλαιὰ Διὰ τὴν τὸ ἀναφέρει πλείστοις καὶ οἱ προφήται τὸ μεταχειρίζονται ὡς σύμβολον, ὁ δὲ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁραματίζει



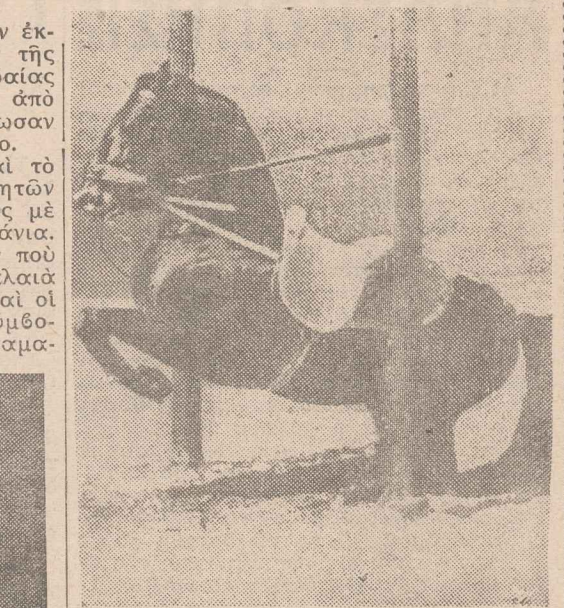
Ἐνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὰ γυμνάσια τῆς βασιλικῆς ἵπνευτικῆς σχολῆς τοῦ Λονδίνου

Ἀσίαν. Πάντως, καίτοι, τὸ ἀρχαῖον ἄλογο εἶνε τὸ ἀποκαλυνόμενον ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν, διότι, τὸν καιρὸ τοῦ Μωάμεθ, ἦτο ἀκόμη τελείως ἀγνώστου ἐκεῖ. Ὁ Μωάμεθ τὸ εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἀραβικὴν χερσὶν καὶ ἐφρόντισε νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἀράβων γιὰ τὸ πολυτίμητον ζῷον. Καίτοι ὑπάρχουν πολλὰς ῥάσας ἄλλων, τὸ μεγαλύτερον μεταξὺ αὐτῶν εἶνε τὸ οὐγγαρικόν καὶ ἐν γένει τῶν βορεινῶν εὐρωπαϊκῶν χορῶν, ὅθεν εἶναι ὕψος 1,75 μ. καὶ ζυγίζει ὡς 1200 κιλά.

Περίφημο εἶνε ἐπίσης τὰ ἀγγλικά ἄλογα, τὰ ἀσπριακά, τὰ ταχυτάτα ἄλογα τῆς Μογγολίας καὶ διάφορα ἄλλα. Ἀλλοτε τὸ ἄλογο ἐχρησιμοποιετο πολὺ περισσότερο, ἀλλὰ τὰ τελευταία χρόνια τὸ αὐτοκίνητον τὸ ἐξέτοπισε τὸσον ἀπὸ τὴν εἰρηνικὴν τοῦ ἔ-σας ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν στρατό. Πρὸ τοῦ πολέμου ὑπάρχουν εἰς ὅλην τὸν κόσμον περίπου 100 ἑκατομμύρια ἄλογα, ἐνῷ τώρα εἶναι ἐξαιρετικῶς ὀλίγα. Ἐν ταῦτοις σὲ πλείστας χώρας ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀπαραίτητον στίς γεωργικὰς ἐργασίας καὶ στίς μεταφορὰς.

Εἰς τὴν ὀρενὲς χώρῃ ὁ ἀνθρώπος ἐδημιούργησε ἕνα ἀπόγονον τοῦ ἄλλου, ὁ ὅποιος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν γάδο, ὁ ὅστις τὸν μολάει. Καὶ στίς χώρας ἐκεῖνες λοιπὸν τὸ ἄλογο δειχνετὶ τὴν μεγάλην του χρησιμότητα διότι χωρὶς αὐτὸ δὲν θὰ εἴχαμε τὰ ἀπαραίτητα στὰ ἀποκρίματα μονοπατίων τῶν βουνῶν μολάει, ἐφ' ὅσον τὸ μολάει μόνο τὸ δὲν ἔχει ἀπογόνους.

Τὸ ἄλογο ἐν ταῦτοις εἶνε γνωστὸ ἀπ' τὰ πρὶν πολλὰ χρόνια καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ ἀπὸ τότε ἀνεγνώριζαν τὴν ἀξίαν του τὴν πολυτιμότητα του. Γι' αὐτὸ καὶ ἐφρόντισαν πάντοτε νὰ τὸ εἰσαγάγουν στίς χώρας ὅπου ἦτο ἀγνώστου, νὰ τὸ περιποιηθῶν καὶ νὰ τὸ τελειοποιήσῃ φυσικῇ συνέπειαν ἦτο, ὅπως συμβαίνει ἄλλως τε πάντοτε στίς ἀνθρώπους καὶ στὰ ζῷα, ὅταν τ' ἀγαπᾶνε καὶ τὰ περιποιῶνται, ν' ἀναπτύχῃ ἡ φυσικὴ του νοημοσύνη. Ποιητὰ καὶ μυθογράφοι, ἀλλὰ καὶ ζωγράφοι καὶ γλύπται συχνὰ ἐνεπνεύσθησαν τὰ ἔργα των ἀπὸ τὸ ἄλογο. Στὴν ἑλληνικὴ μυθολογία ἦτο τὸ ἱερὸν ζῷον τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ὁ «κυανογῆτης ἵππος Ἀρείων» ποῦ ἔσπευε τὸν Ἀδριανόν εἰς τὸν πόλεμον τῶν ἐπὶ ἐπὶ Θηβαίαν, ἐθεωρεῖτο υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Δήμητρας. Ὅταν τὰ ἄλογα τρέχουν ὅλα μαζί μετὰ μεγάλη ὀρμή συχνὰ εἰς μίαν ὥρᾳ κινεῖται κυματιστὴ γραμμὴ, ἡ ὅποια φαίνεται ἕκαστὸ τὸ ἄλο-



Πῶς γυμνάζουν τὰ ἄλογα εἰς τὴν περίφημον γαλλικὴν ἵπνευτικὴν σχολὴν τοῦ Σαίν-Συρ.

ἵπποδρομίας νὰ πέρθουν μαζί ἄλογο καὶ ἀναβάτης, χωρὶς ὅμως νὰ παθαίνουν τίποτε, νὰ σηκώνονται καὶ πάλιν καὶ, πολλὰς φορὰς, παρὰ τὴν πῶσιν των, νὰ φθάνουν νικηταὶ εἰς τὸ τέρμα. Καὶ οἱ τρέκλες μὲν ἔχουν βέβαια ἀποκτήσῃ τὴν πείραν τοῦ πῶς πρέπει νὰ πέρθουν τὸσον ἔλαφρά ὥστε δὲν παθαίνουν τίποτε. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλογο στὴ στιγμὴν τοῦ κινδύνου δειχνετὶ καταπληκτικὴν ἐξυπνάδα καὶ πρωτοβουλία. Συχνότατα δὲ οἱ ἵππες χρεώσονται τὴ νίκη τους στὴν ἐξυπνάδα, τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ τὴν δύναμιν ἀνδραρῶς τοῦ ἄλλου του, ποῦ πολλὰς φορὰς ἐκμεταλλεύεται μέσα σὺν πᾶσι παραφροσύνῃ, ἕνα τυχαῖον γεγονός, γιὰ νὰ προσπεράσῃ τοὺς συναγωνιστάς του. Ἰδιαίτερα χαρίσματα ἀκριβῶς δειχνετὶ τὸ ἄλογο εἰς τὴν πῆδημα τῶν ἐμποδίων, ὅπου ἀναμφισβήτητως βοηθεῖ τὸν ἀναβάτην του σὲ πολλὰς καὶ πολὺ δύσκολας στιγμὰς. Τὰ ἄλογα ποῦ γυμνάζονται ἀποκτοῦν εἰς μέγαν θεσμόν τὸ ἐξοικεῖν τῆς αὐτῆς καὶ πολλὰς συνθέσεις ἄλλων νὰ φθάσουν εἰς τὸ τέρμα μετὰ τὴν ταχύτητα καὶ νὰ νικήσουν χωρὶς τὸν ἀναβάτην τους. Σὲ μίαν ἀπὸ τῆς τελευταίας μεγάλης ἵπποδρομίας τῆς Εὐρώπης ὁ ἀναβάτης ἐπέσε ἀπὸ τὸ ἄλογο κατὰ τὴν πῆδημα ἑνὸς ἐμποδίου. Τὸ ἄλογο ὅμως ταχυτάτα ἐπῆλθε ὅλα τὰ ἐμποδία καὶ ἐρῶσας πρῶτον εἰς τὸ τέρμα. Τοιαῦτα παραδείγματα ἦσαν γνωστὰ ὅμως καὶ εἰς τὴν ἀρχαίότητα, ὅπως ἀποδεικνύει τὸ γεγονός ὅτι στὴν Ὀλυμπίαν ὁπῆρχε τὸ γαλμα ἑνὸς ἄλλου, ποῦ γιὰ τὴν ταχύτητα τοῦ ἐλέγετο «Ἀνεμος». Καὶ ἐκεῖ—ὅπως ἀναγράφουν τὰ χρονικά τοῦ καιροῦ—σὲ κάποια ἵπποδρομία ὁ ἀναβάτης ἐπέσε μόλις ξεκίνησε, ὁ «Ἀνεμος» ὅμως, πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν τῶν πολυαριθμῶν θεατῶν, ἐουένευσεν κανονικὰ καὶ δολασχῶς τὸ δρόμον του, ἐπετάχυνε τὸν καλὸν σμὸ του ὅταν οἱ σάλπιγγες ἀγγέγγαν τὸν τελευταῖον γύρον ἦλθε καὶ ἐστάθηκε πρῶτος μπρὸς τοὺς ἑλλανδοβίους, οἱ ὅποιοι καὶ τὸν ἐξέβρευσαν.

Τὸ ἄλογο δὲν ἐτιμᾶται ὀλιγώτερον εἰς τὴν Ρώμην καὶ τὴν ἰταλίαν ἢ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ ἀντοκράτορος Καλλιστοῦ καὶ γιὰ τὸ ἄλογο, ὅτε τοῦ εἶχε κτίσει σταλὶ ἀπὸ ὑποκαύσας μέρμαρον μετὰ φάτης ἀπὸ φιλανθρωπίας τὰ ἄλογα ἐδωσαν τὴν ζωὴν τῶν κυρίων των, εἰνε γνωστὸν δὲ ὅτι οὐδέποτε τὸ ἄλογο, καὶ σὺν τῷ ὀρμητικῷ τῷ δρόμῳ, δὲν θὰ πατήσῃ ἀνθρώπον, ὁ ὅστις θὰ τὴν εἶχε καὶ ἔχει μὲν μπροστὰ του. Ἡ ἱστορία δὲ ἀναφέρει πλείστα παραδείγματα ἄλλων ποῦ κατὰ τὴν διάρκειαν περιπολείας, εἰδοποίησαν μετὰ τὸν τρόπον τοῦ ἀνθρώπου ὅτι ἐπῆλθεν ἐξ ὀρέας κρυμμένους κοντὰ τοῦς ἢ ἐπὶ ἐξ ἑκείνου τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει τὴν ἐμφυτὴν εὐγένειαν, ἐκτός ἀπὸ τὴ νοημοσύνη τοῦ ἄλλου εἶνε ὅτι τόσο εἰς τὴν μάχην, μέσα εἰς τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον, καταλαμβάνεται ἀπὸ ἐνθουσιασμόν καὶ ὀρμητικὴν μέσιν, ὅσον καὶ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα ἀνέκασθεν καὶ ἀπὸ τὰ ἀγαπητότερα καὶ σήμερον ἀκόμη ἀθλητικὰ παιχνίδια, εἰς τὴν ἵπποδρομίαν καὶ εἰς τὴν ἀρματοδρομίαν. Κατὰλληλα γυμνασμένο διεκδικεῖ ἀπὸ τοὺς συναγωνιστάς του τὴν νίκην μετὰ τὴν δύναμιν, καλῶς, πῆδᾳ ἐμπόδιον καὶ ἀν πῆσιν κινεῖται ἀμέσως καὶ ἐξακολουθεῖ ὀρμητικῶς τὸν δρόμον του. Συχνὰ συνέθῃ στίς

ἰταλίας εἰς τὴν ἀποκαλυνόμενον ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν, διότι, τὸν καιρὸ τοῦ Μωάμεθ, ἦτο ἀκόμη τελείως ἀγνώστου ἐκεῖ. Ὁ Μωάμεθ τὸ εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἀραβικὴν χερσὶν καὶ ἐφρόντισε νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἀράβων γιὰ τὸ πολυτίμητον ζῷον. Καίτοι ὑπάρχουν πολλὰς ῥάσας ἄλλων, τὸ μεγαλύτερον μεταξὺ αὐτῶν εἶνε τὸ οὐγγαρικόν καὶ ἐν γένει τῶν βορεινῶν εὐρωπαϊκῶν χορῶν, ὅθεν εἶναι ὕψος 1,75 μ. καὶ ζυγίζει ὡς 1200 κιλά.

Περίφημο εἶνε ἐπίσης τὰ ἀγγλικά ἄλογα, τὰ ἀσπριακά, τὰ ταχυτάτα ἄλογα τῆς Μογγολίας καὶ διάφορα ἄλλα. Ἀλλοτε τὸ ἄλογο ἐχρησιμοποιετο πολὺ περισσότερο, ἀλλὰ τὰ τελευταία χρόνια τὸ αὐτοκίνητον τὸ ἐξέτοπισε τὸσον ἀπὸ τὴν εἰρηνικὴν τοῦ ἔ-σας ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν στρατό. Πρὸ τοῦ πολέμου ὑπάρχουν εἰς ὅλην τὸν κόσμον περίπου 100 ἑκατομμύρια ἄλογα, ἐνῷ τώρα εἶναι ἐξαιρετικῶς ὀλίγα. Ἐν ταῦτοις σὲ πλείστας χώρας ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀπαραίτητον στίς γεωργικὰς ἐργασίας καὶ στίς μεταφορὰς.

Εἰς τὴν ὀρενὲς χώρῃ ὁ ἀνθρώπος ἐδημιούργησε ἕνα ἀπόγονον τοῦ ἄλλου, ὁ ὅποιος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν γάδο, ὁ ὅστις τὸν μολάει. Καὶ στίς χώρας ἐκεῖνες λοιπὸν τὸ ἄλογο δειχνετὶ τὴν μεγάλην του χρησιμότητα διότι χωρὶς αὐτὸ δὲν θὰ εἴχαμε τὰ ἀπαραίτητα στὰ ἀποκρίματα μονοπατίων τῶν βουνῶν μολάει, ἐφ' ὅσον τὸ μολάει μόνο τὸ δὲν ἔχει ἀπογόνους.

Τὸ ἄλογο ἐν ταῦτοις εἶνε γνωστὸ ἀπ' τὰ πρὶν πολλὰ χρόνια καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ ἀπὸ τότε ἀνεγνώριζαν τὴν ἀξίαν του τὴν πολυτιμότητα του. Γι' αὐτὸ καὶ ἐφρόντισαν πάντοτε νὰ τὸ εἰσαγάγουν στίς χώρας ὅπου ἦτο ἀγνώστου, νὰ τὸ περιποιηθῶν καὶ νὰ τὸ τελειοποιήσῃ φυσικῇ συνέπειαν ἦτο, ὅπως συμβαίνει ἄλλως τε πάντοτε στίς ἀνθρώπους καὶ στὰ ζῷα, ὅταν τ' ἀγαπᾶνε καὶ τὰ περιποιῶνται, ν' ἀναπτύχῃ ἡ φυσικὴ του νοημοσύνη. Ποιητὰ καὶ μυθογράφοι, ἀλλὰ καὶ ζωγράφοι καὶ γλύπται συχνὰ ἐνεπνεύσθησαν τὰ ἔργα των ἀπὸ τὸ ἄλογο. Στὴν ἑλληνικὴ μυθολογία ἦτο τὸ ἱερὸν ζῷον τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ὁ «κυανογῆτης ἵππος Ἀρείων» ποῦ ἔσπευε τὸν Ἀδριανόν εἰς τὸν πόλεμον τῶν ἐπὶ ἐπὶ Θηβαίαν, ἐθεωρεῖτο υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Δήμητρας. Ὅταν τὰ ἄλογα τρέχουν ὅλα μαζί μετὰ μεγάλη ὀρμή συχνὰ εἰς μίαν ὥρᾳ κινεῖται κυματιστὴ γραμμὴ, ἡ ὅποια φαίνεται ἕκαστὸ τὸ ἄλο-

— Ἡ μπρέρα. — Λοιπόν, αὐτὸς ὁ νέος ἐξακολουθεῖ νὰ ὀ-ἐνοχλεῖ;
— Ἡ κόρη. — Ἀκόμην καὶ σὺν ὄπνο μου μπρέρα.



Μάιος. Ἡ ἀνοιχτὴ τοῦ χρόνου εἶπεν ὁ ποιητὴς. Τῆς ζωῆς τὸ μεγάλο πανηγύρι. Φουντώνουν τὰ τριαντάφυλλα στὴν ἐξοχί. Φουντώνουν συνάμα καὶ τὰ ἀνοιξιὰτα ῥόδα τῆς ὑγείας καὶ τῆς χαρὰς στὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ καρδιές μας, ἄλλα ἄλλα ῥόδα, ἀνοίγουν καὶ περὶχύνουν μετὰ γλυκὺ τοῦ μέλι τὰ σωθικά μας. Ὅλα μέσα μας λιποθυμοῦν γλυκὰ. Οἱ ψυχές μας εὐωδιάζουν κι' αὐτὲς ἀπὸ τὸ ἄρωμα ποῦ σκορποῦν τὰ ἀνοιγμένα φύλλα τοῦ ῥόδου τῆς καρδιάς.

Μάιος. Τὰ ζωικά συναίσθηματα ἀνοίγουν τοὺς κρουνοὺς των. Βρυσούλες δροσερῆς ζωῆς, ποῦ ξεπλένουν τὴν μούχλα κάθε νέκρους, κελάρουζουν μέσα μας. Καὶ ἀπὸ τὰ κελάρουζα τὰ συνθέτουν τὸ ἀνέκροστο τραγούδι τῆς ζωικῆς χαρὰς, ποῦ ἀναβίνει ἀπὸ τὴν κάθε ὑπαρξί σὺν διθυράμβῳ καὶ σὺν εὐχαριστήριον τῶν μορῶν στὴν ἀνοιξιὰτικὴ γλαυκότητα τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ ζωὴ πανηγυρίζει τὴν ἀνείσθησιν τοῦ χρόνου.

Τὸν Μάιον οἱ ποιητὰ δὲν πρέπει νὰ ἱππεύουν τὸν Πήγασον. Διότι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε στίς γαλάσιες κορυφές τῆς ἰδέας, ὅπου θὰ τοὺς φέρῃ τὸ πτερνὸν τρέξιμόν ἐκεῖνον. Πιὸ καλὰ λοιπὸν θὰ κάμουν νὰ καθάλῃσιν ἑνα... γάδορον ντασεροντισμόν, ὁ ὅποιος θὰ τοὺς φέρῃ μετὰ τοὺς τρελοὺς τριποδισμοὺς τῶν ἀνοιξιῶν καὶ τῶν πόθων στὰ παρθεῖα, ἀνθισμένα λειβάδια τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ εἶνε σήμερον ἡ θέσις τῶν ποιητῶν. Ἐκεῖ πρέπει νὰ τρέξουν ὅσοι αἰσθάνονται λίγη ἱκανοσύνη καὶ χαρὰν νεότητος μέσα τῶν. Ἐμπρός, ἔρημα τοῦτον, ὅπως λέγει οἱ μαθητὰ, γιὰ τὴν ἐξοχή, νὰ τρικλίσουμε στὴν πράσιναν ἀγκαλιά τῆς γῆς μεθυσμένοι ἀπὸ ἔρωτα, ἀπὸ χαρὰ, ἀπὸ τῆς εὐφροσύνης τῶν λουλουδιῶν. Τὴν ἀτμόσφαιραν θὰ γεμίζουν οἱ λυρικοὶ στίχοι «Μέσ' τὰ χόρτα, στὰ λουλουδιὰ, τὸ ποτήρι δὲν ὀσάτω...». Ἐμπρός γιὰ τὴν ἐξοχή, νὰ ἱσθῶμεν τὸ θαῦμα τῆς ζωτικῆς φύσεως.

Ζωντανεῖς ἡ φύσις, ὅπως τὸν καιρὸ τῆς μυθολογίας. Δὲν πιστεύετε; Ἰδέστε πίσω ἀπὸ τὰ δένδρα πῶς ἀναβένονται οἱ Ἀμαδρυάδες μετὰ τὰ πράσινα μαλλιά καὶ μάτια. Ἀνασσεύουν—δὲν θάλεπε—κορμὶ λυγροί, ποῦ εἶνε γυναικεῖοι κορμὶ καὶ σμίγουν σὲ συμπλέγματα. Ἀκούτε ἕνα γάργαρον ἦχο; Τὸ κελάρουζα τοῦ ρυακίου νομίζετε, ὅτι

Μάιος. Ἡ ἀνοιχτὴ τοῦ χρόνου εἶπεν ὁ ποιητὴς. Τῆς ζωῆς τὸ μεγάλο πανηγύρι. Φουντώνουν τὰ τριαντάφυλλα στὴν ἐξοχί. Φουντώνουν συνάμα καὶ τὰ ἀνοιξιὰτα ῥόδα τῆς ὑγείας καὶ τῆς χαρὰς στὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων. Οἱ καρδιές μας, ἄλλα ἄλλα ῥόδα, ἀνοίγουν καὶ περὶχύνουν μετὰ γλυκὺ τοῦ μέλι τὰ σωθικά μας. Ὅλα μέσα μας λιποθυμοῦν γλυκὰ. Οἱ ψυχές μας εὐωδιάζουν κι' αὐτὲς ἀπὸ τὸ ἄρωμα ποῦ σκορποῦν τὰ ἀνοιγμένα φύλλα τοῦ ῥόδου τῆς καρδιάς. Μάιος. Τὰ ζωικά συναίσθηματα ἀνοίγουν τοὺς κρουνοὺς των. Βρυσούλες δροσερῆς ζωῆς, ποῦ ξεπλένουν τὴν μούχλα κάθε νέκρους, κελάρουζουν μέσα μας. Καὶ ἀπὸ τὰ κελάρουζα τὰ συνθέτουν τὸ ἀνέκροστο τραγούδι τῆς ζωικῆς χαρὰς, ποῦ ἀναβίνει ἀπὸ τὴν κάθε ὑπαρξί σὺν διθυράμβῳ καὶ σὺν εὐχαριστήριον τῶν μορῶν στὴν ἀνοιξιὰτικὴ γλαυκότητα τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ ζωὴ πανηγυρίζει τὴν ἀνείσθησιν τοῦ χρόνου. Τὸν Μάιον οἱ ποιητὰ δὲν πρέπει νὰ ἱππεύουν τὸν Πήγασον. Διότι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε στίς γαλάσιες κορυφές τῆς ἰδέας, ὅπου θὰ τοὺς φέρῃ τὸ πτερνὸν τρέξιμόν ἐκεῖνον. Πιὸ καλὰ λοιπὸν θὰ κάμουν νὰ καθάλῃσιν ἑνα... γάδορον ντασεροντισμόν, ὁ ὅποιος θὰ τοὺς φέρῃ μετὰ τοὺς τρελοὺς τριποδισμοὺς τῶν ἀνοιξιῶν καὶ τῶν πόθων στὰ παρθεῖα, ἀνθισμένα λειβάδια τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ εἶνε σήμερον ἡ θέσις τῶν ποιητῶν. Ἐκεῖ πρέπει νὰ τρέξουν ὅσοι αἰσθάνονται λίγη ἱκανοσύνη καὶ χαρὰν νεότητος μέσα τῶν. Ἐμπρός, ἔρημα τοῦτον, ὅπως λέγει οἱ μαθητὰ, γιὰ τὴν ἐξοχή, νὰ τρικλίσουμε στὴν πράσιναν ἀγκαλιά τῆς γῆς μεθυσμένοι ἀπὸ ἔρωτα, ἀπὸ χαρὰ, ἀπὸ τῆς εὐφροσύνης τῶν λουλουδιῶν. Τὴν ἀτμόσφαιραν θὰ γεμίζουν οἱ λυρικοὶ στίχοι «Μέσ' τὰ χόρτα, στὰ λουλουδιὰ, τὸ ποτήρι δὲν ὀσάτω...». Ἐμπρός γιὰ τὴν ἐξοχή, νὰ ἱσθῶμεν τὸ θαῦμα τῆς ζωτικῆς φύσεως. Ζωντανεῖς ἡ φύσις, ὅπως τὸν καιρὸ τῆς μυθολογίας. Δὲν πιστεύετε; Ἰδέστε πίσω ἀπὸ τὰ δένδρα πῶς ἀναβένονται οἱ Ἀμαδρυάδες μετὰ τὰ πράσινα μαλλιά καὶ μάτια. Ἀνασσεύουν—δὲν θάλεπε—κορμὶ λυγροί, ποῦ εἶνε γυναικεῖοι κορμὶ καὶ σμίγουν σὲ συμπλέγματα. Ἀκούτε ἕνα γάργαρον ἦχο; Τὸ κελάρουζα τοῦ ρυακίου νομίζετε, ὅτι

Νοκτοῦρνο..

Οι ιατροί συμβουλεύουν

ΞΕΠΑΓΙΑΖΕΤΕ... ΕΙΝΕ ΥΓΙΕΙΝΟ!

Θα μάς κλειδώσουν εις τὸ μέλλον μέσα εἰς ἕνα ψυγεῖον καὶ θὰ μάς θγάζουν ξυλιασμένους ἀπ' τὸ κρῦο ἀλλὰ... ὕγιεις!

Ἡ νέα μόδα εἰς τὸ Χόλλυγουντ

Οἱ μυθιστοριογράφοι μετὰ τὴν φαντασίαν τῶν προφητεύων πολλὰς κωϊκὰς νὰ τὸ υποπτεύονται, ἐπιστημονικὰς ἀληθείας τῆς αἰρίας. Αὐτὸ συνέβη γενικῶς μετὰ τὰ καταπληκτικὰ ἐπιστημονικὰ μυθιστορήματα τοῦ 'Ιουλίου Βέρν.

Ὁ ἥρωας ἐνὸς μυθιστορήματός του, εἶναι ἀξιωματικὸς τοῦ Μ. Ναπολέοντος, ὅστις περιπλανηθεὶς μέσα εἰς τοὺς πάγους κατὰ τὴν μοῖραν ἐκτραπείαν τῆς Μόσχας, ἐβριμεν σαράντα ἐπὶ ὁλόκληρα χρόνια παγωμένος, ἀναίσθητος καί... νεκρὸς μέσα εἰς τοὺς πάγους γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν χάρις εἰς εὐφρεῖας ὅσων καὶ λεπτολόγους φροντίδας.

Ὁ π. ὁ μυθιστοριογράφος ἀνέπτυξεν ὡς ἱδιότητάς τῆς γυναικὸς τὸ φανταστικόν, ἕνας ἐπιστήμιαν ἀνέλαθε νὰ τὸ ἐπαληθεύσῃ εἰς τὴν πραγματικότητά. Πρὸ τοῦ Μεγάλου Πολέμου ὁ Ἀμερικανὸς δόκτωρ Γκάμπαρ ἐπέδωκε εἰς πειράματα ἐπὶ κατωτέρων σπονδυλῶν ζώων ὅπως τὰ ψάρια, τὰ βατράκια καὶ ἐπέτυχεν, ἀφ' οὗ πρῶτα τὰ ἐπάγων, νὰ τὰ ἀνακαλῇ εἰς τὴν ζωὴν!

Ἰδοὺ λοιπὸν τώρα ὅτι ἕνας Ἀμερικανὸς πολίτης, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ, τὴν μητροπόλιν τῶν ἀστέρων, ἐπαναλαμβάνει καὶ



Θὰ μάς κλείνουν μέσα σὲ μιὰν παγωνιέρα καὶ θὰ γλυτώνωμε ἀπὸ κάθε ἀρρώστεια...

συνεχίζει τὸ πείραμα τοῦ Σέιμωρ, ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν μέθοδον. Ἐπαύσαντες ἐν τῇ πύλῃ, ὅστις εἶχε προσδελθῇ ἀπὸ ψυμάτων, καὶ τὸν ἀνέστησαν ὕστερα ἀπὸ δέκα ὥρας ὅχι μόνον ζωντανόν, ἀλλὰ καὶ θεραπευμένον ἀπὸ τὴν δραστηριότητά. Τὴν παγοθεραπείαν τοῦ ὁ Ἀμερικανὸς ἱατρός ἐφήρμοσεν ἐπὶ ἑνὸς ἄλλου ἐπίσης ἀσθενὲς πύλῃ, τὸν ὁποῖον δέκα ἡμέρας ἀπὸ τὴν ἐκείνην ἔκειτο ἐν ὄγκῳ πάγου. Μετὰ δέκα ἡμέρας τὸν ἐβγάλεν ἀπὸ τὴν ψυλὴν τῶν πάγων καὶ ὁ πύλῃς ἦταν περὶ τοῦ: Τελείως καλά!...

Ἀπὸ ἀποφθεῖς ἱατρικῆς, ποῖα ἡμπορεῖ νὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς παγοθεραπείας;

Θὰ μάς κλείνουν μέσα εἰς τὸ ψυγεῖον, μέσα εἰς τὸν πάγο καὶ θὰ γινώσκωμε καλά ἀπὸ κάθε νόσον». Διὰ τῆς ψύξεως μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ ἀποστείρωσις πρὸς πρόληψιν τῆς σήψιμας πού ἐπιφέρουν τὰ μικρόβια. Διὰ νὰ ἀναπτύσσονται τὰ μικρόβια καὶ πρὸ παντός διὰ ν' ἀποκτοῖν δραστηριότητά, ἀπαιτεῖται μία εὐνοϊκὴ θερμοκρασία.

Καθ' ὅσον λοιπὸν ἀφορὰ τὰ μικρόβια πού προσβάλλουν τὸν ἄνθρωπον, ἡ εὐνοϊκὴ θερμοκρασία εἶναι φυσικὴ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ὑπομείνῃς ἀδυστάτως τῆς θερμοκρασίας, τὰ μικρόβια φονεύονται ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει κάνουν τὴν δραστηριότητά τους. Δι' αὐτὸ χρησιμοποιοῦνται ἡ πυρεσθεραπεία, ἡ διὰ τεχνητῆς ὕψους τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀνθρώπινου σώματος καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς διαθεσμίας, ἐξοντώσεως τῶν μικροβίων πού προκαλοῦν εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν διαφόρους ἀσθενείας. Διὰ τῆς προκλήσεως ἐπὶ παραδείγματι ἐλῶδων πυρετῶν θεραπεύονται διαφόροι ἀσθενεῖαι. Τὸ δυστυχικὸν εἶναι ὅτι ὁ ὄργανισμός μας δὲν μπορεῖ ν' ἀναπτύσῃ θερμοκρασίαν ἄνω ἀπὸ 40 μετὰ 41 βαθμῶν, τὸ περισσότερο. Καὶ ἡ θερμοκρασία αὕτη δὲν φθάει, χρειάζεται θερμοκρασία 60 μετὰ 70 βαθμῶν, ἡ ὁποία δὲν ἡμπορεῖ ν' ἀναπτύχῃ χωρὶς σοδάρια καὶ ἀνεπανορθώτους ζημίας εἰς τὸν ὄργανισμὸν.

Γι' αὐτὸ πολλοὶ ἐοκέφθησαν νὰ ἐπιτύχουν τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν. Ὅχι διὰ τῆς θερμότητος, ἀλλὰ διὰ τῆς ψύξεως. Ἐν εἰς τὴν ἀντικείμενην διαστήματι κατορθώθη νὰ χαμηλώσῃ ἡ θερμοκρασία εἰς 30 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μῖνός, ἡμπορούμε νὰ ἐλιπίσωμε, ἀν εἰς τὴν τελείαν ἐξόντωσιν τοῦ μικροβίου, πάντως τόσας μεταβολὰς εἰς τὴν ζωὴν του, ὥστε τὸ μικρόβιον νὰ χάσῃ ὅλην τὴν δραστηριότητά του. Κατ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν τρόπον ἐθεραπεύθησαν ἀπὸ τὴν ψυλῆν τῶν πύλῃς τοῦ δόκτορος Ράφφ Ὀυίλλερ τοῦ Χόλλυγουντ. Καὶ ὅχι μόνον ἡ ψυλῆσις, ἀλλὰ καὶ ἡ λείρα, καὶ ὁ κορινθίος, καὶ ὅλα ἀνεξαρτήτως αἱ ἀλλαι μαστίγες τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ἀποκλείεται νὰ ἡμποροῦν νὰ καταπολεμηθῶν διὰ τῆς «παγοθεραπείας».

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΤΙ ΣΥΧΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΙ ΔΕΝ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Μάθετε νὰ φέρεσθε στὸν ἀγαπημένον σας, ἢ στὴν βασίλισσα τῆς καρδιάς σας, ἂν θέλετε νὰ διατηρήσετε τὸν ἔρωτά των...

ΤΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ ΕΝΑΣ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Ἐοκέφθηκα ποτὲ τί πρέπει νὰ κάμετε γιὰ νὰ ἀρέσετε εἰς τὴν γυναῖκα σας, ἢ μάλλον τί πρέπει νὰ ἀποφεύγετε γιὰ νὰ μὴ τῆς προκαλέσετε τὸ παρρημικὸν αἰσθημα δυσφορίας; Καὶ εἰς, κυρίες μου, ὅτι μία μικρὰ καὶ ἀσύνετη

ρεῖ νὰ τοῦ στοιχίῃ ἀκριβὰ, ὅταν εἴναι ἀπασχολημένος μετὰ μιαν οὐρανὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ἢ ἔχει ἄλλην ἀσχολίαν πού δὲν εἶναι εὐκόλῳ νὰ τὴν διακόρῃ, φροντίσατε ὅχι μόνον νὰ μὴ τοῦ ζητήσετε τίποτε, ἀλλὰ οὐτε καὶ νὰ τὸν

τὴν λέγειν καὶ πού θὰ ἔπρεπε νὰ τὰς ἐνδιαφέρῃ, αὐταί, στρέφουν ἄλλοι τὴν προσοχήν των, ἀβινοῦσαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἕνα ἐπιφώνημα. Καὶ δὲν φαντάζονται ποῖα ταπεινώσεις εἶναι αὐτὴ διὰ τὸν ἀνδρὸν ἐγωϊσμόν!

Τέλος, ὑπάρχουν ἀπλούστατα πράγματα, ὅπως ἡ λ. κ. τὸ νὰ πιῇτε ἕναν καφέ, πού ἀπαιτοῦν κάποια ἰδιαίτεραν προσοχήν. Καὶ ἐδῶ ἀκόμη πρέπει ν' ἀφήσετε κατὰ μέρος κάθε προσοχίαν καὶ νὰ προσέχετε ὥστε αἱ κινήσεις σας νὰ ἐ-



Μὴν πλησιάζετε ποτὲ τὸν ἀγαπημένον πού τὸν νευρίζετε... σὰς ὅταν ξυρίζεται. Εἶνε ἕνα πράγμα καὶ τὸν ἐνοχλεῖ...



Μὴν ρίχνετε ποτὲ πασιέντζες ὅταν ἔκείνη εἶνε παρούσα. Δείχνετε πὺς τὴν περιφρονεῖτε ἢ ὅτι πληττετε μαζί της καὶ αὐτὴ τὴν προσβάλλει θανασιμῶς.

χειρονομία, μία φράσις ἐπιμένη μετὰ ὠρὴν ὠρὴν τόνον καὶ εἰς ἀκατάλληλον στιγμὴν, ἀκόμη καὶ ἕνα κομπλιμέντο κάποτε, ἡμποροῦν νὰ στενωχωρήσουν τὸν ἄνδρα;

Θὰ προσπαθήσωμε νὰ δώσωμε μερικὰ παραδείγματα τῶν περιπτώσεων αὐτῶν. Καὶ ἐν πρώτοις ἂς καταστήσωμε προεκτικὴν τὴν γυναῖκα, πού εἶναι περισσότερο ἐπιδεκτικὴ εἰς παρρημικὸν εἶδος συμφορῶν.

Γνωρίζετε, δέδαια, κυρίες μου, ὅτι τὸ ἔρῳμα πρὸ παντός ὅταν γίνεται μετὰ ῥάφι, εἶναι κατὰ τὸν πολλὸν λεπτόν, πού ἀπαιτεῖται μεγάλῃν προσοχήν. Ἡ παρρημικὴ ἀπροσεξία ἡμπορεῖ νὰ ἐκτὸς δυσάρεστες συνέπειες διὰ τὸν ἐξοχούμενον. Φαίνεται οὐκ ἐπὶ ἀπιστοῦν καὶ ὁ μὲν πολλὸς γυναῖκες περιμένουν αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν διὰ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν ἄνδρα τὴν πρὶν διαβεβαίωσιν ὅτι τὰς ἀγαπᾷ. Καὶ δὲν σκέπτονται καθόλου ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἐξετάσῃ καὶ εἰς τὴν ἀντίθετον τὴν ἀντίθετον καὶ ἐν τῇ κρατῇ ἕνα καλοκατανοημένο ἔρῳμα, ταυθίτε τώρα ὅταν μετὰ τὸ ῥάφι αὐτὸ ὁ ἄνδρας κἀκεῖ τὸ πρόσωπόν του ἐξ ὅλης τῆς τρυφερότης ἐκείνης διακοπῇ. Πρόκειται λοιπὸν περὶ σοδάρια ἐνοχλήσεως, τὴν ὁποῖαν πρέπει ν' ἀποφεύγετε. Ἀκόμη καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπάντησις, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, δὲν ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικὴ διὰ τὴν γυναῖκα. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς, μετὰ τὸ ῥάφι ἂνὰ χεῖρας, δὲν ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι τρυφερότερος!...

Ἐπὶ τὴν ἀντίθετον καὶ τὰς ὁποίας τὰς γυναῖκες καὶ δὲν εἶναι καθόλου εὐπροσδεκτα. Φαντασθεῖτε ἕναν ἄνδρα πού μόλις ἦλθε ἀπὸ τὸ κούρεϊον, μετὰ καλοκατανοημένα μαλλιά, σιδερωμένα καὶ στυλῶν ἀπὸ τὴν μηχανήν, πού ἐτοιμάζεται νὰ πῇ κάπου, ὅπου πρέπει νὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν. Κἀκεῖται διὰ μιαν στιγμὴν εἰς τὸ γραφεῖόν του νὰ γράψῃ κάτι, ὅταν ἐξαφνὰ ἡ γυναῖκα τὸν πλησιάζει ἀδυστάτως καὶ χάνει τὰ δακτύλα τῆς μέσα εἰς τὰ μαλλιά του γιὰ νὰ τὸν καὶ ἐκείνη κάπως τρυφερώτερα. Εἶνε δυνατόν νὰ μὴ θυμωθῇ ἕνας ἄνδρας ἀπὸ τὴν χειρονομίαν αὐτήν, ὅσον ὑπομονητικὸς καὶ ἂν εἴναι;

Τὸ νὰ ζητᾷ μία γυναῖκα χρήματα ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς ἀποτελεῖ μιαν ἐνόχλησιν καὶ μάλιστα σοδάρην. Ἡ ἐνόχλησις ὅμως αὕτη γίνεταί σοδάρη, ὅταν ἡ γυναῖκα ἐκτετατῇ εἰς ἀκατάλληλον στιγμὴν. Ὅταν λοιπὸν ὁ ἄνδρας σας ἐκτὸς μιαν σοδάρην ἀσχολίαν, κάνει λογαριασμόν ὅτι ἡ λ. κ. ἕνα λάθος εἰς τοὺς ὁλοῦς ἡμπο-

πλοιάσετε. Εἶνε ἡ καλύτερα ἐκδήλωσις τῆς ἀγάπης σας.

Πρέπει ἀκόμη νὰ ξέρετε ὅτι οἱ ἄνδρες, ἄλλος ἄλλος, ἄλλος πολὺ, ἔχουν ὅλοι κάποια ἐγωϊσμόν. Νὰ προσέχετε λοιπὸν νὰ μὴ τοῦ θίγετε τὸ αἰσθημα αὐτό, διότι μοιραῖος ὁ δημιουργηθῇ κάποια ψυχρότης μετὰ τῆς ἀγάπης. Ὅταν ὁ ἄνδρας φησὶ γὰρ ἕνα ἐνδιαφέρον ἐπιφώνημα, πρέπει νὰ τὸν προσέχετε. Διότι ὑπάρχουν γυναῖκες, πού ἐντὶ τοῦ οὐχότι

ἔχουν τὴν μεγαλύτεραν ἀφέλειαν. Διότι ὑπάρχουν γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς τὰς ἀπλουστεράς ἐκδηλώσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς, φαντάζονται ὅτι παίζουν κάποια οὐδοῖαν ῥόλον διὰ τὸν κινῆματῳγράφον. Καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ σκεφθῶν πόσον αὐτὸ πειράζει τοὺς ἄνδρας.

Ἄς ἐλθωμε τώρα καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ εἶναι ἀκόμη προσεκτικώτεροι, ἀφ' οὗ αἱ γυναῖκες εἶναι πού ἀπαιττικώτεροι εἰς τὰ ζητήματα πού ἀφοροῦν τὴν λεπτότητα.

Τώρα τὸ καλοκαίρι πολλοὶ ἄνδρες εἶναι συντημένοι νὰ περιφέρωνται εἰς τὸ σπὶν χωρὶς σακάκι, καὶ μετὰ ἀνταποκρίνεται νὰ μανίκια. Καὶ δὲν φαντάζονται πόσον αὐτὸ εἶναι ἀντισυνεχὲς, πόσον πειράζει τὴν γυναῖκα. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσέχετε. Διότι ἡ ἀντισυνεχὲς αὐτὴ εἶναι τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ αὐτῆς νὰ εἰσθῇ ἂνὰ πᾶσαν στιγμὴν παρουσίᾳς. Καὶ εἰς, ἔχετε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν εὐχαριστήσετε.

Ἀργότερα, ὅταν θῆτε ἀπὸ τὸ σπὶν, εἶναι πολὺ πιθανόν νὰ θρῖ ἡ οὐχότις σας ἕνα ἀκόμη δείγμα τῆς περιφρονησεως σας πρὸς τὸ σπὶν: ὅπως ἡ λ. κ. ἱκνὴν ὑποδημάτων εἰς ἕνα κάθισμα, καὶ ἀκόμη χειρότερα εἰς μιαν πολυθρόναν. Εἰς τὴν περιπτώσιν αὐτὴν ἡ δικαιοσύνη (ἡμῶν διασπαστικὸς) δὲν εἶναι ἀρκετὴ. Καὶ πρέπει πάντοτε νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ζωὴ τῆς γυναῖκος διαρρέει μέσα εἰς τοὺς τέσσαρας τοίχους τοῦ σπιτοῦ τὸ ὅποιν θέλει πάντοτε καθαρόν καὶ περιποιημένον.

Τὸ θρόν, ὅταν ἐπιστρέψετε ἀπὸ τὸ γραφεῖόν σας, πρὸ τοῦ δείπνου, μὴ ἀμελεῖτε ποτὲ τὴν οὐχότις σας. Ἐκεῖ ἀναγκάζονται ἀπὸ λίγην καλὴν συντροφίαν, ἀφ' οὗ εἶναι ὅλην τὴν ἡμέραν μόνη. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἄνδρες πού δύνανται νὰ εἰσθῇ ἕνα φιλόν τους διὰ νὰ παῖξουν μιαν παρτίδα καρπὰ ἢ ντρίμιν, κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην πνὴν ὁποῖαν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφιερώσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν γυναῖκα των.

Ἐπειτα ἐρχεται ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Κἀκεῖθεν εἰς τὸ τραπέζι καὶ ἡ γυναῖκα σας περιμένει τοὺς ἀσπιδόφους τῶν ὡρῶν αὐτὴν διὰ ν' ἀνταλλάξῃ μερικὰς κουβέντας μαζί σας, νὰ σὰς ἐμπιστευθῇ κάτι, νὰ σὰς ζητήσῃ μιαν συμβουλὴν. Καὶ εἰς τράπε ἐκοντες δίπλα σας μίαν ἐμφανισθῇ ἡ ἕνα θιβλίον τὸ ὁποῖον διαβάσετε μετὰ ἐμβρίθειαν, κρατῶντας ἐπὶ εἰς ἀπόστασιν τὴν γυναῖκα σας, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε.

Ἐπειτα ἐρχεται ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Κἀκεῖθεν εἰς τὸ τραπέζι καὶ ἡ γυναῖκα σας περιμένει τοὺς ἀσπιδόφους τῶν ὡρῶν αὐτὴν διὰ ν' ἀνταλλάξῃ μερικὰς κουβέντας μαζί σας, νὰ σὰς ἐμπιστευθῇ κάτι, νὰ σὰς ζητήσῃ μιαν συμβουλὴν. Καὶ εἰς τράπε ἐκοντες δίπλα σας μίαν ἐμφανισθῇ ἡ ἕνα θιβλίον τὸ ὁποῖον διαβάσετε μετὰ ἐμβρίθειαν, κρατῶντας ἐπὶ εἰς ἀπόστασιν τὴν γυναῖκα σας, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε.

ΜΟΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΒΕΝΤΕΤΤΑ



Ἡ χαριτωμένη Ἰντα Λούρεϊ, ἡ νέα βεντέττα τοῦ γερμανικοῦ κινηματογράφου, ὅπως ἐμφανίζεται εἰς τὴν ταινίαν «Πόθος μίαν ἀνοιχτήν Νύκτα», πού γυρίζεται εἰς τὸ Βερολῖνον μετὰ πρωταγωνιστὴν τὸν Βίλλυ Φόρτς.

Σ' ΕΝΑΝ ΕΞΩΤΙΚΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

10.000 ΑΓΡΙΟΙ ΘΕΟΙ!

Αὐτὸς ὁ τρομακτικὸς ἀριθμὸς τῶν θεῶν ὑπάρχει συγκεντρωμένος μέσα στὸν μεγαλύτερον ναὸ τῆς τέως πρωτεύουσας τοῦ Οὐρανοῦ κράτους.

Ἀρδιασμένοι ἀριστερά, δεξιὰ, ἐπάνω, κάτω, σὲ διτρίνες ἢ σκόρπιοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ζοῦνε σὲ μιαν ἐπιδημιότητα ἀσφυκτικὴ μέσα στὸ περιβάλλον αὐτοῦ πού τὰ ἐκατομμύρια τῶν πιστῶν ἔχουν συγκεντρώσει τὴν πίστι τους.

Θεοὶ μετὰ πολλὰς μεγάλης σπουδῆς καὶ ἡρώες, θεοὶ εὐαγγελιστικοί, θεοὶ τοῦ ἔρωτος, θεοὶ ἐκδικηταί, θεοὶ ἰατροί, θεοὶ... θεοί... μιὰ ὁλόκληρη οὐλομένη ἀπὸ πρόσωπα, ἀπὸ κορμὰ παραένα σὲ φῶμα καὶ σὲ ἐμφάνισιν.

Κι' ἐπάνω ἀπὸ ὅλους ὁ Βούδδας, ὁ θεὸς τῶν θεῶν, ὁ μέγας πατέρας τῆς θρησκείας τῶν Κινέζων. Ἐκεῖ κι' αὐτὸς τὸ λαὸ τὸν ἐκεῖ μέσα.

Κι' εἶναι κι' θεὰ Σάκτι, ἡ θεὰ τοῦ "Ἐρωτος", σπὴν ἀγκαλιά τοῦ θεοῦ Γονιμότητος. Τὰ μπράτσα τοῦ τελευταίου, τὸ κορμὶ του δεικνύουν τὴ δύναμιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ γυναικός. Σὲ μιὰ γυναιὰ ὁ θεὸς τοῦ Κοκοῦ περιτυλιγμένος σ' ἕνα βάρκα, σὺν ἀρχαῖος Ἀσούριος πολεμιστῆς, πού κρα-

τεῖ μετὰ τὸ ἕνα χερὶ τὸ κεφάλι ἑνὸς διπληπρωοῦς φειδιῶ. Παρακάτω ὁ θεὸς τοῦ φωτός, πού μέσα ἀπὸ τὰ μεγάλα του μάτια δαίνονται φωτῆς. Ἐπίσης ὁ θεὸς τῆς Σιωπῆς πού ἔχει τὸ δακτύλο στὰ χεῖλι, σὺν νὰ θελῇ νὰ ἐπιβάλῃ τὴ σιωπὴ καὶ τὴν ἐκεχειρίαν σὲ κάθε πιστὸ.

Ὁ θεὸς τῆς Ἐκδικήσεως δατὰ στὸ χερὶ τοῦ ἑνὸς βάλαι, ἑτοιμὸ νὰ χτυπήσῃ. Ἐπειτα ὁ θεὸς τῆς Μουσικῆς μ' ἕνα χορὸν ἀπὸ σὺνταξὶ καὶ μιὰ κινεζικὴ κιθάρα στὰ χεῖρά. Ἐπαλῶμενος παρῆκει ὁ θεὸς τοῦ Ὑγνῶν.

Καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ παράταξις τῶν θεῶν, ὁ καθένας σὲ μιὰ διαφορετικὴ στάσι, ὁ καθένας σὲ μιὰ διαφορετικὴ ἰδιότητα.

Οἱ θεοὶ αὐτοὶ εἶναι καμμένοι ἀπὸ μέταλλο ἢ ἀπὸ πορσελάνη κινεζικὴ καὶ τὸ ἑσπερικὸ τοῦ ἀνάματος εἶναι κοῦφιο. Μέσα σὲ κενὸ ἀντὶ πρὸς τὸ κορμὶ σπῆναι εἶναι πορσελάνη διαφόρα ἀρχαῖα κινεζικὰ, σύμβολα ἢ ὑπερκόσμι, ἀντικείμενα τέρας ἱερὰ, ποὶ κατὰ τὴν παράδοσιν ἀντικατοῦ εὐαγγελιστικὸς αὐτῶν ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν ὑπερφυσικῶν ὁντοτήτων τῆς φύσεως.

Οἱ πιστοὶ τῆς λατρείας αὐτῶν τῶν θε-

ῶν — ἴδιος οἱ γυναῖκες — ἔχουν ἕναν περιεργὸν τρόπο ἐκδηλώσεως τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τους πρὸς τὰ ἀγάλματα αὐτά.

Μπαίνοντας μέσα στὸ ναὸ, ἀγοράζουν σπὴν εἰσόδῳ ἐπαύριον ἢ ἐπὶ κρῖνα φύλλα μεταλλοῦ σὲ στρογγυλὸ σχῆμα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὸ καρτονόμοιο τῶν ἡν.

Τὸ μετα... ὁ αὐτὸ φύλλο τὸ φέρουν μπροστὰ στὸ θεὸ πού θέλουν νὰ παρολοῦσιν, τὸ καίνε καὶ ἀνάλογα μετὰ τὸ σκῆμα πού θὰ πᾶρῃ στὸ καφίμο, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τοῦ ναοῦ ἐξηγεῖ καὶ τὴ θέλησιν τοῦ θεοῦ.

Εἶτε καλὸ εἶτε κακὸ εἶναι τὸ προμάντερο, ὁ ἐξηγητὴς ἱερεὺς ἀπαγγέλλει τὸν τρόπο τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ γιὰ τὸν ὁποῖον ἦλθε ὁ πιστὸς νὰ συμβουλευθῇ τὸν θεὸ.

Μέσα σὲ μιὰ κατάνυξιν προφέρει λόγια ἱερὰ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν θεῶν καὶ συμβουλεῖ τὸν τρόπο τοῦ ἐπιτυχίου.

Οἱ γυναῖκες, σκωπτικῶς, εἶναι πρὸς τὸν ἄνδρα νὰ προσφέρουν κάθε τι γιὰ νὰ ἐπιτύχουν αὐτὸ πού θέλουν ἢ νὰ ἐξαγνισθῶν ἀπὸ κάθε κακὸ πού ἔκαναν.

ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ Ουρανοξύστες



ν την τρέμουσαν, δ' εν
έντρεψεσε να μου κάνε-
τε την ζωήν περισσότερο
αφόρητον 'ἀπὸ ὅτι εἶνε·
εἶσαθε κακοί, πολὺ κακοί σεις οἱ
δημοσιογράφοι.

Καὶ ὁ δημοσιογράφος συνειν-
θῇ τὸσον πολὺ ἀπὸ τὴν στενω-
ρίαν τῆς, ὥστε παρητήρη ἀμέως
τοῦ σκοποῦ τοῦ καὶ ἐφυγεν ἀπ-
ακτος.

Εἰς τὴν ἰδίαν κλινικὴν νοσηλεύ-
εται ἕνας ἄλλος γίγας, πού ἐπῆγεν
ἐκεῖ διὰ ν' ἀδυνατίει. Λέγεται Ἰό-
χαν 'Αασεν, ἐγεννήθη εἰς τὸς Ἰός
'Αντζελες, εἶνε 26 ἐτῶν καὶ ὕψους
δύο μέτρων καὶ 59 ἐκατοστῶν. Πρὶν
τετραμήνου ἐξῆλθεν 207 χιλιό-
γραμμα, ἀλλὰ τώρα τὸ βάρος τοῦ
ἔχει ἐλαττωθῇ εἰς 165.

Ὁ ἴδιος δημοσιογράφος ἐπεσκέ-
φθη τὸ δωμάτιον τοῦ γίγαντος, ὅ-
που τὸ κρεβάτι καταλαμβάνει ὅ-
λον τὸ μήκος τοῦ ἑνὸς τοῖχου.
— Αὐτὸ τὸ κρεβάτι τὸ παραγγέλλαν
ἐπιτόμοι, λέγει ὁ διευθυντὴς τῆς κλινι-
κῆς, 'Εδημιουργήθη ἕνα πολὺ μεγάλο
πρόβλημα διὰ μᾶς ὅταν ἐπρόκειτο νὰ φι-
λοξενήσουμε αὐτὸν τὸν νέον. Καὶ δὲν
μένει οὔτε μία στιγμὴ ἐδῶ μέσα. Διαρ-
κῶς περιφέρεται. Νάτος, ἐκεῖ, εἰς τὸ δά-
θος τοῦ διαδρόμου.

Πράγματι, ἕνας ἄνθρωπος τὸ κεφάλι
τοῦ ὁποῖο ἤγγιζε σκεδὸν τὴν ὀροφήν,
ἐπέτεκε εἰς τὸν διάδρομον. Καὶ ἐγε-
λοῦσε μὲν τὴν καρδίαν τοῦ μὲ τὰς προ-
παθείας τῆς νοσοκόμου πού ἤθελε νὰ
τοῦ δώσῃ ἕνα φάρμακον.

— Ἐνας ἄλλος, ἐξαιρετικὰ ψηλός, εἶνε
ἕνας Ἀνδρῆς, ὀνόματι Τζοστέρ Κά-
ρλ, ὕψους δύο μέτρων καὶ 50 ἐκατοστῶν. Ὁ
δύνατος ἀλλὰ ὑγιεινός, περιφέρεται
ἀνὰ τὸν κόμον ἐκτεταμένως εἰς καλὴν
θέαν εἰς τὰ θεάτρα ποικιλίων καὶ τὰς ἐπα-
ποροανηλνύσεις, ἐκμεταλλεύμενος ἐ-
στὶ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινῶν.

Τελειοτάτως, ἕνας ποταπὸς εἰς τὸ Ρί-
ον 'Ιανέρν τὸν προσέλαβεν εἰς τὴν
ὕπνιστον τοῦ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ πα-
ρουσία τοῦ εἰς τὸ κατὰστῆμα ἐκείνῳ
τὴν πελατεῖαν. Πράγματι, ἐκείνῳ ἐκείνῳ
μαζεύεται ἀρκετὸς κόσμος εἰς τὸ μὲν
διὰ νὰ βλέπῃ τὸν πανήγυρον ἐκείνον ἄν-
δρα νὰ κατεβῇ τῆς μπαλκονίας ἀπὸ τὰ
ψηλότερα ράφια χωρὶς νὰ μεταχειρίζε-
ται σκάλαν, ὅπως κάνουν οἱ ἄλλοι. Καὶ
ὁ καταστηματοῦχος, αἱ εἰσπράξεις τοῦ
ὁποῖο αὐξάνουν καθημερινῶς, σκεπτε-
ται μὲ ἀνάστατον στενωρίον τὴν ἡμέ-
ραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ γίγας αὐτὸς θὰ
ἐγκαταλείψῃ τὸ κατὰστῆμα τοῦ διὰ νὰ
συνεχίσῃ τὴν πλάνητά ζωὴν του.

Ἐξαιρετικὸν εἶνε ἐπίσης τὸ ὕψος τοῦ
πυγμαίου Λέοντος Κάλτσελ, ἀπὸ τὴν
Βαρσοβίαν. Ὁ μικρὸς αὐτὸς εἶνε 24 ἐ-
τῶν καὶ ἔχει ὕψος δύο μέτρων καὶ 20 ἐ-
κατοστῶν, βάρος δὲ 130 χιλιogrammas.

Πρὶν ἡμερῶν ἠναγκάσθη νὰ ράψῃ ἕνα νέ-
ον κοστούμι, διότι ἐκεῖνον πού ἔραψε
πρὶν τρῆμνον δὲν τοῦ ἐπηγαίνε πλέον.

Καὶ ἐν ὅ ῥοππας
τοῦ ἔπαυσε μετρεῖν.
ἕνας φωτορεπόρτερ
ἐτῆλψε νὰ τὸν φω-
τογραφήσῃ κατὰ τὴν
ιεράν ἐκείνην στιγ-
μήν. Καὶ εἶνε θαύ-
μα πὺς κατὰβῃσε
νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ
χέρια τοῦ πυγμαίου
ποῦ εἶνε θυμωδῶς
πραγματικὰ διὰ τὴν
ἀδυσκρίτην ἐκείνην.

Να καὶ ἕνας ἄλλος
«ψηλὸς» πού ὑπό-
σκεται νὰ μεγαλυ-
σῇ ἀκόμη. Εἶνε ὁ γυν-
«στοτάτος πλέον Ρό-
μπερτ Βάντλντ, ἕνας
Ἀμερικανὸς δεκάεξ
εἰς ἀπὸστολὴν, ὅταν
προέκειται νὰ καθίῃ κάπου...

τογραφία τοῦ ὁποῖο ἐδημοσιεύθη πρὶν
μηνὺν εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημε-
ρίδας.
Πρὶν διέτις, ὅταν ἦτο 14 ἐτῶν, ὁ Ρό-
μπερτ Βάντλντ ἦτο ὕψους δύο μέτρων
καὶ 10 ἐκατοστῶν. Τώρα ἐμεγάλωσε κα-
τὰ 20 ἐκατοστὰ καὶ τὸ βάρος τοῦ ἡξήθη
ἀναλόγως. Εἶνε μαθητὴς καὶ φοιτᾷ εἰς
μὴν ἐμπορικὴν σχολὴν. Ἐννοεῖται ὅτι
παρ' ὅλας τὰς πελώριες διαστάσεις τοῦ,

σις, ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ ὅλοι οἱ λαοὶ τοῦ κό-
μιν ἐκείνῳ εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημε-
ρίδας. ὅταν εἰς τὰ ἐξαιρετικὰ ἐκεῖνα ἡλῶμα-
τα. Θὰ εἰσελθῶμεν ὅμως εἰς πολλὰς καὶ
περιττὰς ἰσὺς λεπτομερείας, ἀφ' οὗ ὅλοι
παρουσιάζουν τὰ ἴδια περίπου χαρακτη-
ριστικὰ.

Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δυσκολίας πού
συναντῶν οἱ πανύψηλοι ἐκείνοι ἄνθρω-
ποι εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς καθ-



Ἀπίστευτον ἀλλ' ἀληθές... Ὁ Μάντε Κάρλιν πανύψηλος Ἀμερικανὸς, ἔχει ἕνα θῆλυ
αναγνωστὴν· τὴν δὲ Καστολὶν Μπάρκιν, τῆς ὁποίας ἡ ράπτρια, ἀν καὶ ἔχη κα-
νονικὴν ἀνάστητα, συναντᾷ τρομερὰς δυσκολίας ὅταν πρόκειται νὰ τῇ προσδῇ
ἕνα φόρεμα...

ὁ «μαθητὴς» αὐτὸς ἔχει ἀκόμη τὴν νο-
στιαν ἑνὸς παιδιοῦ δεκάεξ ἐτῶν,
πράγμα πού προκαλεῖ ἀκράτητα νῆλεια
εἰς ἐκείνους πού τὸν παρακολουθεῖν ἐ-
νὴν παίζει μὲ τοὺς συμμαθητὰς καὶ συνο-
μηλικούς του.
— Θὰ ἡμπορούσαμεν ν' ἀναφέρωμεν ἀ-
πείρους ἄλλους ἀνθρώπους - οὐρανῶν-
μερινῆς τῆς ζωῆς, ἡμπορεῖ εὐκόλα κα-
νεῖν νὰ τὰς φαντασθῇ, ὅταν καταρθῶν
ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτῶν:
«Πῶς θὰ ἐξῆσθα ἐάν τὸ ὕψος σου ἐπε-
ρνούσε τὰ δύο μέτρα;» Ποῖος ὅμως ἀπὸ
μᾶς εἶνε εἰς θέαν νὰ δώσῃ ἱκανοποι-
τικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐ-
τῆν;

Κάτι πού δὲν τὸ φανταζόμεθα...

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ. ΜΑΣ ΕΞΑΠΑΤΟΥΝ.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξαπατᾶται μόνο ὅ-
ταν διαλέγῃ σόζον. Ἐξαπατᾶται κα-
θημερινῶς ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ εἰς ὅλα τὰ
πράγματα, πού βλέπει. Εὐτύχως. Λέγο-
μεν εὐτυχῶς διότι, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ὀ-
πτικὴ αὐτῇ ἀπάτη ὅχι μόνον οὐκ ἔσμεν
θὰ εὐρίσκαμεν, ἀλλ' οὔτε καὶ θὰ εἶχα-
με στερεωμένους τὰς εἰκόνας τῶν ἀντι-
κειμένων εἰς τὸν νοῦν μας.

Ἐξηγουμένη:
Τὰ μάτια μας εἶνε δύο φωτογραφι-
κοὶ φακοί, πού παίρνουν, καθέννας χωρί-
στὰ ἀπὸ μίαν εἰκόνα καθὲ ἀντικείμενον,
πού βλέπουν. Ὅταν κατανοῇ ὅτι οἱ
δύο αὐτοὶ φωτογραφικοὶ φακοί, τὰ δύο
μάτια παίρνουν τὰς εἰκόνας τῶν ὑπὸ
διαφορετικὰς γωνίας, εἶνε φανερόν ὅτι
τὸ ἕνα μάτι βλέπει τὰ ἀντικείμενα κατὰ
τὴν διάφορα παρ' ὅτι τὰ βλέπει τὸ ἄλλο,
ἐφ' ὅσον τὰ βλέπει ἀπὸ ἄλλην τοποθε-
σίαν.

Ἄν ἕνα μικρὸν ἀντικείμενον κρατῇται
εἰς ἀπόστασιν δέκα ἰντσῶν ἀπὸ τὰ μά-
τια, τὸ δὲ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερὸν μάτι
καλύπτεται ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῆς χει-
ρὸς, ὥστε μόνον τὸ ἕνα μάτι νὰ βλέπῃ,
θὰ ἀνακαλύψετε μίαν διαφορὰν εἰς τὸ
θέαμα, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὸ ἀντι-
κείμενον.

Ὅταν βλέπωμεν ἕν ἀντικείμενον μὲ
τὰ δύο μας μάτια ταυτοχρόνως, δὲν κα-
ταλασάνομεν τὴν διαφορὰν μεταξύ τῶν

δύο εἰδώλων, ἡ συγχώνευσις δὲ τούτων
εἶνε ἕν, δηλαδὴ τὸν δύο ὅψεων, πού πα-
ρουσιάζονται στὰ μάτια ὡς μία, ἀποτε-
λεῖ τὴν ἐντύπωσιν τῆς στερεότητος καὶ
φαινομένου πράγματος. Ἡ ταυτοχρόνως
λοιπὸν ὁρασις διὰ τῶν δύο ὀφθαλμῶν πα-
ρέχει τὴν ἐντύπωσιν ἢ τὴν ἰδέαν τοῦ ἐκ-
τυπώματος ἢ ἀναλλοφύου, τούτστιν τὴν
αἰσθησὶν ἢ ἀντίληψιν τοῦ θάους ἐν τῷ
χώρῳ.

Μικρὰ - Μικρὰ

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπολίτιστους κοινῶς
ἀγνοοῦν ἀκόμη τὴν χρῆσιν τοῦ πηρουαίου
καὶ πρῶτον μὲν τὰ χέρια. Παρ' ὅλα τὰτα
πάρῃ πολλοὶ ἀπὸ τὰς ἐκατομύριάς ἐκα-
τομυρίων ἀτόμων πού τρῶσιν μὲ τὰ
χέρια, μεταχειρίζονται τὴν δεξιὰν διὰ
τὰς «εὐγενεῖς» λεγόμενας ἐργασίας καὶ
τὴν ἀριστεράν διὰ καὶ ἄλλων ἀσχηλῶ-
ν. Ὅπως δὲν μεταχειρίζονται ποτὲ τὸ
δεξιὸν χεῖρ προκειμένον νὰ σκούσουν ἕνα
ἐντομόν, οὔτε τὸ ἀριστερὸν διὰ νὰ φέ-
ρουν τὸ φαγητὸν εἰς τὸ στόμα.

Οἱ μοωμεθαὶοὶ ζωγράφοι δὲν ἔχουν
μεγάλην εὐγένειαν ἐκλογῆς θεμάτων,
διότι τὸ Κοράνιον ἀπαγορεύει τὴν ἀνα-
παράστασιν τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς καὶ
τῶν ζώων. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἀρα-
βικὴ ζωγραφικὴ ἐνδιαφέρειται πρὸ παν-
τός διὰ τὴν διακοσμητικὴν μὲ γεωμετρι-
κὰ σχήματα, ἀνθὲ καὶ φύλλα.

Ἐπιστήμη καὶ ὀρειθασία

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΥΨΟΣ 7.000 ΜΕΤΡΩΝ

Τί συνήντησαν οἱ ὀρειβάται εἰς τὰς ὑψηλὰς κο-
ρυφὰς τῶν Ἰμαλαίων. — Παράδοξα
ἄνθη καὶ φυτὰ.

Τὰ πορίσματα μίς ἀποστολῆς

Ὅς εἶνε γνωστὸν, ἡ ζωὴ αἰγὰ-αἰγὰ ὀλιγοστεύει ὅσο ἀνε-
βαίνει κανεὶς ψηλότερα εἰς τὰ μεγάλα βουνά. Ὅσοι ἀπὸ τῶν
ἀναγνῶστας μας ἔχουν ἀνέβῃ, ὅχι, κανεὶς τὸν Ὀλυμπον,
ἀλλὰ εἰς τὰ μικρότερα ὄρη, ἀντελήφθησαν βεβαίως τὸ πρῶ-
μα ἐξ ἰδίων. Σκεφθῆτε πόσον ἡ ζωὴ θὰ ὑποχωρῇ στὰ χιονι-
μένα ὄρη τῶν μεγάλων ὀρεοσφῶν πού ὑπερβαίνουν τὰς
4.000 καὶ 5.000 μέτρα. Ἐκεῖ, εἰς τοὺς αἰώνιους πάγους, ὁ
καθένας μας θὰ φαντάζεται ὅτι θὰ παῖρ βεβαίως νὰ ὑπάρ-
κῃ καὶ ἕνας ζωὴς. Τὸ περιέργον εἶνε ἐν τούτοις ὅτι δὲν
συνβαίνει οὕτως. Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐξορμήσεις τῶν ἡρωικῶν
ἀνθρώπων ὀρειβῶν διὰ τὴν κατακτίσιν τοῦ Ἑβερστος, τῆς
ψηλότερας κορυφῆς τῶν Ἰμαλαίων καὶ τοῦ κόσμου, ἐάν ἔν
κατάρθωσαν νὰ κατακτίσιν τὸ βουνὸν καὶ νὰ φθάσουν εἰς
τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς γῆς, ἀπέδωκαν ὅμως ἡμετέροις
ἐπιστημονικὰ ἀποτελέσματα.

Αἱ ἀποστολὴ πρὸς κατακτίσιν τοῦ Ἑβερστος δὲν ἀποτε-
λοῦνται μόνον ἀπὸ ὀρειβάτας. Δὲν πρόκειται μόνον οἱ ἄν-
θρωποι αὐτοὶ νὰ σημειώσουν τὴν ὑψίστην ἐπιτυχίαν τῆς κατα-



Μία δύσκολος ἀνάβασις εἰς τὴν κορυφὴν ὄρντζ. Μέρος τῶν Ἰ-
μαλαίων.

ρίψεως ἑνὸς τῶν δυσκολωτέρων ρεκὸρ. Αἱ ἀποστολὴ αὐτὰ
ἔχουν σκοπὸν καὶ τὴν μελέτην τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως τῆς
ζωῆς καὶ τῶν γεωλογικῶν καὶ ἀτμοσφαιρικῶν συνθηκῶν εἰς
τὰ ὄρη ἐκεῖνα. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἐμ-
πειροῦς ὀρειβάτας, οἱ ὁποῖοι εἶνε ταυτοχρόνως καὶ μεγά-
λῃ ἐπιστήμονες. Οὕτως, εἰς τὸ κεντρικὸν ὀροπέδιον τῶν Ἰ-
μαλαίων, πού δὲν εἶνε κατὰ κυριολεξίαν ὀροπέδιον, ἀλλὰ
μὴ ἀπέραντη καυδὴς ἐκτασις ἀπὸ κορυφῆς, χαράδρας καὶ
παγετώνες, ζοῦν διάφορα ζῶα. Ἀνθρώποι σπανίως φθάνουν
ἐς ἐκεῖ. Ἡ ἀποστολὴ συνήντησε ἐκεῖ κοπάδια ἀπὸ βορκα-
δῆς καὶ ἀπὸ ἀγρίους ὄνους πού βόσκουν, εἶνε ἀλγῆσια, στίς
βαθύτερας κοιλάδας τοῦ ὀροπέδιου. Εἰς τὰ ὄρη αὐτὰ τὸ
συνήντησε ἀγρία πρόβατα, τὰ ὁποῖα εἶνε ὑψηλότερα σὺν μι-
κρῷ γαιδοῦρι καὶ ἔχουν κέρατα ἐλικοειδῆ πού φθάνουν εἰς
ὕψος μέχρι 2 μέτρων.

Τὰ πρόβατα αὐτὰ κατοικοῦν εἰς τὰ πῖθ ἀπρόσιτα μέρη, εἶ-
νε δειλότερα καὶ εἶνε δυσκολώτατα νὰ τὰ πλησιάσῃ κανεὶς.
Ἐχουν δὲ μίαν τεραστίαν οὐράν, ἡ ὁποία τὸ καλοκαίρι γε-
μίζει λίπος τόσο πολὺ, ὥστε νὰ μοιάζῃ σὺν μεγάλῳ φούτ-
μῳ. Τὸν χειμῶνα ὅμως πού ἡ τροφὴ σπανίζει, τὰ ζῶα τρέ-
φονται ἀπὸ τὸ λίπος τῆς οὐρᾶς τοῦς, ἡ ὁποία σπιν ὀρχή τοῦ
καλοκαίριος ἔχει χάσει πᾶσαν στρωγυλιότητα. Ἐκεῖ δὲ ἐπι-
σις ἕνα πολυτιμώτατον εἶδος βοῦδαλου, ὁ λεγόμενος γεάκ.
Οἱ γυρᾶ πληθύνον τὸν ἔχουν ἐξημερώσει καὶ χρησιμεύει
τόσον ὡς ὑποζύγιον ὅσον καὶ ὡς μεταφορικὸν μέσον. Ἐκεῖ
καὶ αὐτὸς μὴ τεραστίος οὐρά, ἡ ὁποία τὸν προστατεύει ἀπὸ
τὸν ἀνεμόν, διότι βόσκει πάντοτε μὲ τὴν οὐρὰ γυρισμένην
πρὸς τὸ μέρος πού φυσᾷ καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀνεμὸς ἐκεῖ
πάντα εἶνε φοβερὸς καὶ παγνόμενος. Ἐνῷ εἰνε ἐκδηλῶς καὶ
φαίνεται δυσκίνητος, ὅταν τὸν ἰππεύσῃ κανεὶς προχωρεῖ γρή-
γορα στὰ βραχίονα μονοπάτια, σταθερὸς σὺν τῷ μούλερι, ὁ-
ναρρίχεται· σὺν κατοικίᾳ ἢ σὺν αἰγάρῳ στίς ἀπότομες πλα-
γὰς καὶ περὶ τὰ ποτάμια καὶ τοὺς ὀρυκτικούς χειμάρρους
μὲ μεγάλῃ εὐκολίᾳ, σὺν νὰ ἦσαν ἱπποπόταμοι. Στίς χαρά-
δρας ζοῦν ὄρκοι, λύκοι, χιονώδεις λεοπαρδαλεῖς καὶ λύ-
κοι. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα τὸ πρῶτον ἰδίως ἀνεβαίνει μέ-
χρις ὕψους 5.000 μέτρων. Στὰ ἴδια ὄρη περίπου ζῇ ἕνας μι-
κρὸς ποτικολάγος, μεγάλος σὺν μικρῷ κουνεῖ καὶ διάφορα
πούλια, τὰ ὁποῖα διάνουν εἰς καλὴν συνθέσιν μὲ τὸν
ποτικολάγον, τρεφόμενα κατὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦς σπό-
ρους πού μαζεύει σπιν ὑπὸ γένοιο κατοικίᾳ του, κατὰ τοὺς
καλοκαίριους μῆνας, τὸ μικρὸ αὐτὸ τρακτικὸ. Ἐπειδὴ ἡ ζωὴ
εἶνε δυσκολὴ στὰ ὄρη ἐκεῖνα, ἡ φύσις ἀποφασίζει ὅλα αὐτὰ
τὰ ζῶα ἐξωτερικῶς πρὸς τὸν χρωματισμὸν τοῦ περιβάλλον-
τος τὸν αὐτὸς ὥστε νὰ κρύβονται εὐκόλα καὶ νὰ ἀπεφεύ-
γουν τοὺς ἐχθρούς των.

Ἀποδείξεις τέσσαρα εἶδη ἀκρίδων πού ἀνεκάλυψε ἡ ἀπο-
στολὴ. Ἐκεῖνες πού ἐξοῦσαν σὺν λευκάδιᾳ πᾶσαν τρισημέ-
ρην, σὺν σπασμωδικῶν πλάνων, ἀσθενεῖς μὲ μύδρες
ραβδώσεις, ἐκείνες πού ἐξοῦσαν σὲ ὁμοειδῆς ἐκτασις κα-
κοκκίαις καὶ κείνες πού ζοῦσαν σὲ χαλκίᾳ τῶν ποταμῶν δὲν
διακρίνοντο καθόλου ἀπὸ τῆς πέτρας αὐτῆς.

Ἡ ζωὴ ἑνὸς συμπαθοῦς ἀμφιβίου

ΟΤΑΝ Ο ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΕΙΝΕ... ΒΑΡΟΜΕΤΡΟ

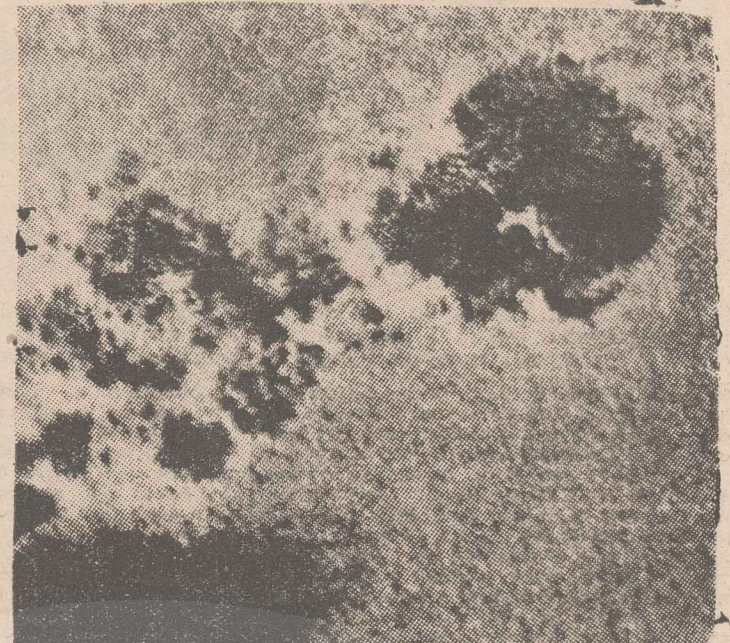
Πῶς μπορεῖ νὰ ζῇ ἐξημερωμένος στὰ σπιτία
μας καὶ νὰ μᾶς ἐξυπηρετῇ παρὰ τὰς
διαμαρτυρίας τῶν ζωοφίλων.

Στὰ ἐνυδρεῖα τῶν σαλονιῶν...

Ἦπρχε καὶ ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τὴν δυτικὴν καὶ κεντρι-
κὴν Εὐρώπην ἡ συνήθεια τῆς χρησιμοποήσεως τῶν μικρῶν
πρασίνων βατράχων πού ζοῦν πρῶτα εἰς τὰ δένδρα καὶ σὲ
πυκνούς θάμνους ὡς βαρομέτρα.

Τοὺς τοποθετοῦν — ὅπως τὰ χρυσόφωρα — σὲ ὑάληνα δο-
χεῖα στὰ ὁποῖα τοποθετεῖται καὶ μία μικρὴ ζύλινη ἢ μεταλλί-
νη σκάλα. Τὸ βατράχον, πού εἶνε πρᾶσινον σὺν φύλλῳ καὶ
δὲν εἶνε μεγαλειότερον ἀπὸ ἀντίχειρα συνθιγμένου χειρὸς,
κάθετα μέσα στὸ νερὸ, ὅταν εἶνε ὥριος, ζῆρος καὶ καίρος καὶ
ἀνεβαίνει τὰ σκαλοπάτια τῆς μικρῆς σκάλας καὶ βγαίνει ἀπὸ
τὸ νερὸ ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε ἀμικλώδης καὶ ὑγρός. Ἀποτελεῖ
οὕτω ἕνα ἀρκετὰ ἀκριβὲς ζωντανὸν βαρομετρ.

Οἱ ζωοφίλοι ὅμως ἐξανίστανται δικαίως κατὰ τοῦ τρόπου



Αἱ περιήσεις «καλίδες τοῦ ἡλίου» πού ἐμφανίζονται περιοδικῶς,
ἐπιτρέπουσιν παραθεῖναι καὶ τὸν βάτραχον, ὁ ὁποῖος δοθεὶς ἔτσι
τοὺς ἀστερευόμενος νὰ σὰ ἀνακαλύψουν.

αὐτοῦ τῆς χρησιμοποήσεως τῶν βατράχων. Στὰ μεγάλα σπι-
τία εἶνε τώρα τῆς μόδας καὶ ἔχουν ἀκούρια (ἐνυδρεῖα), με-
γάλα ὁλασθῆ, κρυστάλλινα δοχεῖα πλάτους καὶ μήκους ὅπως
μέτρου καὶ πλέον τὰ ὁποῖα διατρέφουν διαφόρων εἰδῶν φε-
ρία καὶ ἄλλα ὑδρόβια ζῶα. Συνθιζόμενα μάλιστα καὶ «τερ-
ραρία» δηλαδὴ ὁμοῖα δοχεῖα μὲ διαφοράν εἰδῶν αὐτὰ μέσα,
ἀλλὰ χωρὶς νερὸ, στὰ ὁποῖα ζοῦν, σὲ περιωρισμένῳ χώρῳ
βεβαίως, ἀλλὰ ἐλευθέρῳ κατὰ τὰ ἄλλα καὶ σὺν νὰ ἦσαν σὺν
στοιχείῳ τοῦς, διάφορα μικρὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα φυσικὰ, εἶνε γνω-
στὸ ὅτι εἶνε ἀκίνητα τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο, διότι ἀλλοίως τὴ
δευτέρῃ μέρᾳ θὰ εἶχαν ἀλλοποιοποιήσῃ.

Οἱ ζωοφίλοι, λοιπὸν συνιστοῦν νὰ κρατοῦνται τὰ βατράχια
σὲ τέτοια μεγάλα τερράρια εἰς τὰ ὁποῖα μποροῦν εὐκόλως
νὰ τοποθετηθῶν καὶ μερικὲς γλάστρες μὲ πλατύφυλλα φυ-
τὰ καὶ νὰ σκηματοθῇ, σὲ μίαν γωνίαν, μίαν τεχνικὴν λυμίνισ-
τον ἀπὸ μίαν μὲ ὑδροκαρπὸν αὐτὰ. Ἐκεῖ τὰ βατράχια θὰ εἶ-
νε σὲ στοικεῖο τοῦς, καὶ θὰ ζοῦν εὐτυχισμένα. Τὸ λίγιστό
νερὸ τοῦς χρειάζεται γιὰ νὰ τοποθετηθῶν τ' αὐτὰ τοῦς.

Σ' ἕνα τέτοιο δοχεῖο μπορεῖ νὰ δάψῃ κανεὶς δύο, τρία ζευ-
γάρια τὰ ὁποῖα, ἂν ἔχουν καλὴν περιποίησιν καὶ τροφὴν — πε-
ντὰ εἰδους ἔντομα — θὰ πολλαπλασιασθῶν.

Ὁ βάτραχος ἐξημερωτὴς γρήγορα δὲν φοβάται ἐπιπὰ
ἀπὸ λίγο τοὺς γυρᾶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ δορυρὸ καὶ ἐστὶ
ὁ ὄνθρωπος μπορεῖ νὰ παρακολουθῇ τὴν ζωὴν τοῦς ὅλας
τῆς πολὺ ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας. Τὴν ἀλλαγὴ τοῦ χρώ-
ματος τοῦ δερμῶτός τοῦς, πού αὐτομάτως προσαρμόζεται σὲ
περιβάλλον, τὸ κινεῖν τῶν ἐντόμων, τὴν γέννησιν καὶ τὴν
ἀνάπτυξιν τῶν μικρῶν, τῆς ἐρωτοτροπίας τοῦς, καὶ καμφοῦ τοῦ
πληθῆος καὶ τῆς συνουσίας τοῦς πού γίνονται, κατὰ περιέργον
τρόπον, μὲ κλειστὸ τὸ στόμα, ἐνῷ σὺν ὁρατικῷ σχηματίζονται
δύο φασκὲς δεξιὰ καὶ ἀριστερά τῆς κεφαλῆς. Εἶνε ἕνα κομ-
μῆτι φύσις κοντὰ μᾶς πού ἔχει πάντα μεγάλον ἐνδιαφέρον.

Τὰ τερράρια αὐτὰ μὲ τὰ βατράχια, καταλαμβάνουν ἐλά-
χιστον χώρον, ὥστε μποροῦν νὰ τοποθετηθῶν σὲ μίαν γωνίαν
τοῦ σαλονιοῦ, ἢ τοῦ κυλλῆ, ἢ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπιτιοῦ.
Ἐστὶ καὶ εἰς τοὺς ἐπισκεπτάς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ παρα-
κολουθεῖται τὴν ζωὴν τῶν ἐξημερωμένων ἀμφιβίων καὶ τῆς
βασιμῆς ἰδιότητος, μὲ τῆς ὁποίας τὰ ἔχει προκρίσει ἡ φύ-
σις. Μέσα στὰ ἐνυδρεῖα, ἀνάμεσα στὰ ὑδροκαρπὸ φυτὰ, ὁ φε-
ρεῖν νὰ τοποθετηθῶν καὶ μικρὰ χρωματιστὰ γλωσσάκια, ὅ-
ποτε τὸ θέαμα τῆς νύκτας εἶνε φαντασμαγορικώτατον.



Ὅχι παίζουμε... Κοιτάξτε αὐτὸν τὸν γίγαντα... Εἶνε ὁ 'Ερλ
Μπρίν, σπουδὴ τὴν καταγινῶν, κυριολεκτικῶς
ὅ

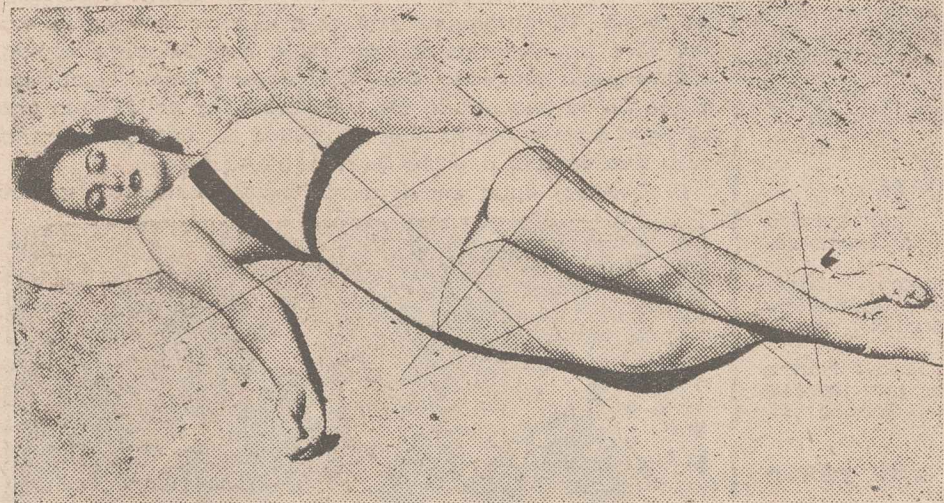
Οι γόνισες έχουν και βάσανα...

ΟΙ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Διά να μη χάσουν την γραμμή των αί άτυχείς (σάτρ) υποβάλλονται εις μαρτύρια και... τρώγουν άφθονα σέλινα!

Φοβεράι και άπίστευτοι δίαιται

Η άρμονία των γραμμών του ανθρώπινου σώματος υπάρχει άνεκθεν τού άντικειμένου της μελέτης των καλλιτεχνών και των ειδών των ανθρώπων της σκέψης που ήχολλησαν με τού ζήτημα αυτό και με την κατασκευή και τας διαστάσεις της εξωτερικής μορφής του ανθρώπου. Από των αρχαιοτάτων χρόνων ήδη οι άνθρωποι είχαν καταστήσει άσπαστον κανόνα των διαστάσεων του ανθρώπινου σώματος, έπηρεαζόμενου μόν άπό την



ΑΙ σωματικά άναλογία που καθορίζουν αά αούθεντία του Χόλλυγουντ, άποτελούν τού Α και τού Ω της έπιτυχίας στον, που άποτελεί ύπόδειγμα

θεωρητικών τους άντιλήψι των πραγμάτων όλων της ζωής, αλλά άπολύτως καθοριζόμενες όπως άποδεικνύουν ευρεθέντες εις τας ανακατασκευές σκηνών και άπειρά πρότυπα.

Βροδύτερον κατήρισε παρόμοιον κανόνα τού έσπουδου Έλλην γλύπτης Πολυκλήτους, κατά τού 450 π. Χ. και μετά 2000 χρόνια, ο μέγας Λεονάρντο Βίντσι. Έκτοτε πολλοί άλλοι έπεσόντες εις την μελέτην αυτήν και συνέγραψαν σκεπτικά συγγράμματα και μελέτες εις διάφορες γλώσσες. Έννοείται ότι η άρμονία αυτή των γραμμών άπαιτεί μίαν όλως ιδιαίτερη μέριμνα, την καταβολήν μεγάλων προσπαθειών, διά να δημιουργηθώ έφ' όσον είναι δυνατόν, και να διατηρηθώ όταν ύπαισι. Πότε άπό έκτος των έξ γεννητής καλλιτεχνικών σωμάτων υπάρχουν ποικίλοι κανόνες ύγιεινής και άσκήσεων και έχουν γραφί χιλιάδες όλο βιβλία με αναρίθμητες συμβουλές και αναρίθμητες συνταγές. Οι ώραιότητες δεν έχουν περά να διαλεχθούν και να επιδοθούν εις τήν άπόκτησιν, την καλλιέργειαν και την διατήρησιν των καλλιτεχνικών και άρμονικών γραμμών.

Έκείνοι, όμως και εκείνοι που είναι πραγματικοί σκλάβοι της καλλιτεχνικής των και καλλιγραφικών εμφανίσεως είναι οι άστέρες του κινηματογράφου. Οι άνθρωποι αυτοί, τούς όποιους τόσοι χιλιάδες ό κόσμος έχουν πάντα άπό τού κεφάλι τους μίαν θαυμάσιον σπαθνήν, που μπορεί εις κάθε στιγμήν να καταστρέψι την εύτυχίαν τους!

Το συμβόλαιον που υπέγραψαν και που τους έσφαλίζει μυθώδην, είναι άληθεια, έσφαλμένο. Το συμβόλαιον αυτό περιέχει πάντοτε όρους που άπειλούν άκριβώς αυτά ταυ-τά τού εισοδήματά τους. Άπό της στιγμής που ο κύριος Χ ή η δεσποινίς Υ ύπογράφουν τού τόσο έπιθυμητό χαρτί ή κινηματογραφική Έταιρεία γίνεται σκεδόν άπόλυτος κυρίαρχος της ζωής των. Η Έταιρεία όρίζει τι θα κάνουν οι νέες σάτρες και τι δεν θα κάνουν, πρò παντός καθορίζει, άπας διά παντός, τον τύπο του, όπλασθι την εξωτερικήν του εμφάνισιν. Όλόκληρον έπιτελείο ειδικών μελετών έπ' εδωμένους αυτήν την εξωτερικήν εμφάνισιν, αυτόν των (τύπων) και καθορίζει και τις ελαχίστας λεπτομέρειες του. Έάν τού φρούδι δεν έχουν την πρέπουσαν κομηνήν περιζώνονται και αντικαθίστανται με χρωματιστά. Συμβαίνει να άναγκασθώ ένας σάτρε να φάσιν ή να τού βγάλουν όλα τού δόντια, και

ας είναι γερά, διότι τού σκηνά τους, ή τού χρώμα τους δεν είναι τέλεια δεν άνταποκρίνονται πρòς τας απαιτήσεις του τύπου και του καυώσεως που πρέπει να έχη. Έάν τού μαλλιά δεν ταιριάζουν στην όλην εμφάνισιν, τούς αλλάζουν άμέσως τού χρώμα. Επειδή διαβρώνονται άτέλεια ή διααρμονία του προσώπου ή τού σώματος δια χειρουργών έπεμβάσεων. Το συμβόλαιον ύποκρύνει τον άστέρα άνδρα ή γυναίκα—να δεχθώ

ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Γιά τις έκδρομές

Η σκόνη και ο άνεμος είναι οι μεγάλοι έχθροι που μάς έμποδίζουν να άπολαύσωμε μίαν μακρινήν έκδρομή ή ένα ταξίδάκι. Υπάρχει όμως ο τρόπος να προφυλαχθώμε και άπό τού ένα κακό και άπό τού άλλο.

Θα τυλίξωμε τού μαλλιά που ξεκτενίζει ο άνεμος με ένα τρίκινο φιλέ που έχει τού σχήμα μικρής σκούφιας και στερεώνεται γύρω άπό τού κεφάλι με λεπτά φουρκατάκια. Έπάνω στο φιλέ θα φορεθώ ένα μικρό καπέλλο άπό μαλακή φάβα ή γαζιτώ μεταξωτό ύφασμα. Ιδιαίτέρως πρακτική είναι ή φάβα παναμά, θαμμένη σέ χρώμα μπέζ ή γκρι.

Γιά ένα ταξίδι με άνοικτό αυτοκίνητο προορίζεται τού καπέλλο άπό πλεκτό μαλλί που προσαρμόζεται σφιχτά στο κεφάλι. Με αυτό ή ταξιδιώτισ μπορεί να άνεχθώ τας προσβολάς τού ανέμου και θα φθάσθι στο τέρμα τού ταξιδιού χωρίς να πάθι την παραμικρή βλάβη ή κόμωσις της.

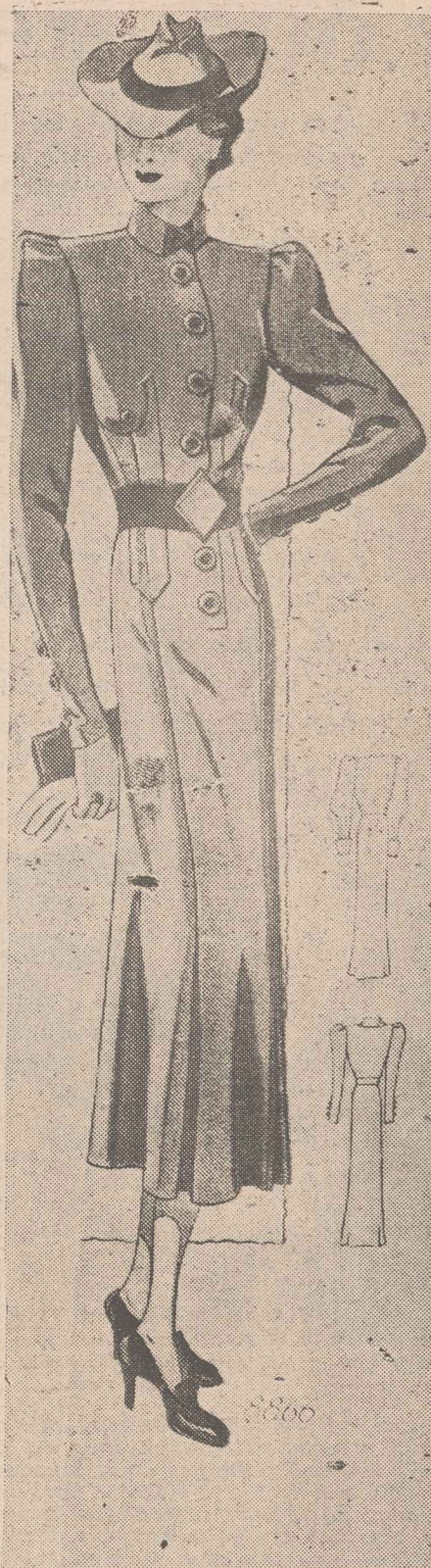
Άποκλείεται κάθε γαντιούρα άπό τού καπέλλο της έκδρομής. Μία στενή κορδέλλα άρκει για να τού σπυλίσι.

Τά γάντια τού ταξιδιού πρέπει να είναι έκτάκτως στερεά, πλατείσι, σέ χρώμα μπέζ ή μαρόν με ένα μόνο κουμπί.

Έκτός άπό τού φόρεμα και τού επανωφόρι, που είναι άπό μάλλινο ύφασμα, ή έκδρομη προϋποθέτει και ένα πλεκτό ζιλε, που ή κυρία φορεί και θνάξι αναλόγως των άτμοσφαιρικών όρων της διαδρομής. Τό ζιλε αυτό συμπληρώνεται με δύο τσέπες και μία επίσης πλεκτή εσάρπα.

Το κοστούμι που θεωρείται ως τού πιό κατάλληλο και πρακτικό για τούς μακρινούς περιπάτους είναι ένα ταγιέρ άπό μάλλινο τουίντ, με κοντή φούστα και κοντή ζακέτα. Μπλουζά άπό κρέπ ντε σίν με πιστάκια και γιακά λενζέρι.

Πρωινό φόρεμα



Ένα ώραιότατο μοντέλλο άπό κρέπ σούιν χρώματος μπλε-λεβάντ, κρεασιόν της Λανβέν.

Συμπεριφορά

ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Σε πολλά σπήτια που υπάρχει χώρος, υπάρχει και κανινατίριον, όπου περνούν οι κύριοι μετά τού γεύμα και παίρνουν εκεί τον καφέ τους. Έκεί φυσικά θα κανινατίρουν και τού αιγαρέττο τους. Γεννείται όμως τού ζήτημα τώρα που όλες οι γυναίκες σκεδόν κανινατίρουν; Περνούν κι αυτές στο κανινατίριο;

Όχι, είναι πολύ άντισθητικό αυτό και για τόν λόγον αυτόν οι κυρίες περνούν στο σάλον και κανινατίρουν εκεί. Την ώρα εκείνη, που οι κύριοι βρίσκονται στο κανινατίριο, ή γυναίκες δεν έχουν όδιον να παραπονεθώ γ' αυτή την ιδιοτροπία της μόδας, γιατί τις κολακεύει πολύ και τού καλοκαιριού καπέλλα θέλουν ιδιαίτέρως καλό χτένισμα και ελαφίμενα μαλλιά.

Όσο γυρίζεται μία ταϊνία, δεν έπιτρέπεται να φεύσουν άπό τόν χώρο τών σπουδών, κοιμώμενοι σέ μεγάλους κοιτώνας και ύποβάλλονται σέ άπόλυτη δίαιτα. Μία όμως άπό αυτά τού κορίτσια καταβερόχιασε κατά την διάρκεια που έγυρισθ μία ταϊνία 27.000 σέλινα!

Κατά τόν τρόπον αυτόν διατηρείται ή γραμμή και ή άρμονία τού ανθρώπινου σώματος.

Πατάτες με άσπρη σάλτσα.

Γιά 5 — 6 άτομα.

300 δράμια πατάτες, 50 δράμια γάλα, 200 δράμια ζουμί νερό, 4 κουταλιές σούπας βούτυρο, 4 κουταλιές άλευρί. Άνάλογα άλάτι πιπέρι, μοσχοκαρύδον και φυλλοκκίμενο μαιντανό.

Άφού βράσωμε τις πατάτες και τις άφαιρώμε να κρυσώσουν τις κόβουμε φέτες λεπτάς. Έπειτα έτοιμάζουμε μία σάλτσα ως έξης:

Βάζουμε μέσα σέ μία κατασάρα βούτυρο και άφού τού λυώσουμε τή φη ά προσθέτουμε άλευρί, τού άνακατεύουμε καλά και βράζουμε ύπερα τού γάλα ζεστό. Άκολουθως ρίχνουμε τού ζουμί ή νερό, τού πιπέρι, άλάτι, μοσχοκαρύδον και άφαιρώνεν να πάρουν μία —δύο βράσεις προσθέτοντες τόν μαιντανό.

Σερβίρουμε αυτές τις πατάτες γιά γαρνιτούρα κρέατος ψιτού ή φρούτου.

Σαπωνοποιίας. Άρωματοποιίας, Ποτοποιίας, Σερνικοποιίας, Καθρεπτοποιίας, Βυρσοδεψίας. Μαθήματα πειραματικής.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

ΔΙ' ΟΛΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ

Λόγω των έορτών

κάλτεες μεταξωτές με μεγάλες έκπτώσεις έπωφεληθίτε

Κατάστημα ΑΚΡΟΠΟΛ

Έρμου 18 Α

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Φ. Βενιανίν. — Άκαδημία 80.

Λύσεις τοῦ ἐπ' ἀριθ. 31 προβλήματος